

Obecný

Zákonník říšský a Věstník vládní

pro

císařství Rakouské.

Cástka XXIII.

Vydaná i rozeslaná 27. února 1850.

51.

Císařský patent od 25. ledna 1850,

jímžto se pro celé Rakouské císařství vydává, vyhláší a počínáje od 1. května 1850, v platnost uvádí obecný řád směnečný.

My František Josef První, z boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Wladimirský a Illyrský; král Jerusalemský; arcivojvoda Rakouský, velkovoivoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Solnohradský, Štyrský, Korutanský, Krajinský, a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlánský, Dubrovnický a Zaderský; okněžený hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnolůžický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský a t. d., pán Terstský, Kotarský a na Slovinském krajišti; velkovoivoda vojvodství Srbského a t. d. a t. d.

aby se, jak toho prospěch tržebního obchodu žádá, učinilo zadost pilné potřebě jednotného práva směnečného pro veškeré mocnářství, a aby se v této důležité větvi

Allgemeines

Reichs - Gesetz - und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. Februar 1850.

51.

Kaiserliches Patent vom 25. Jänner 1850,

wodurch für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserthumes eine allgemeine Wechselordnung erlassen, kundgemacht, und vom 1. Mai 1850 angefangen, in Wirksamkeit gesetzt wird.

Wir Franz Joseph der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark, Grosswoiwod der Woivodschaft Serbien, etc. etc.

haben, um im Interesse des Handelsverkehrs dem dringenden Bedürfnisse eines einheitlichen Wechselrechtes für den Umfang der ganzen Monarchie zu genügen, und um in diesem wichti-

zákonodárství k místu přivedla co možná největší srovnalost práva Rakouského s obecným německým řádem směnečným, ježto má průchod v zemích Německého spolku, vidělo se Nám k návrhu Našeho ministra práv a k radě Našeho ministerstva dle §§. 36. a 120. ústavy říšské vydati pro veškeré Rakouské císařství obecný řád směnečný, a nařizujeme takto:

§. 1.

Obecný řád směnečný pro císařství Rakouské má ve všech korunních zemích nabýti platnosti, počínajíc od 1. května 1850.

§. 2.

Od toho dne mají ostatně v zemích korunních, v kterýchž má platnost obecný zákoník občanský, co se týče lhůty k předkládání (presentování) a placení směnek veletržních a tržních (čl. 35 řádu směnečného), platiti tato ustanovení:

§. 3.

Směnky, ježto jsou výplatné o domácích veletržích nebo tržích, nemohou se předložiti k přijmutí před začátkem trhu, a trváli trh osm dní nebo déle, před druhou polovicí trhu.

§. 4.

Trváli trh nebo veletrh toliko jeden den, jsou směnky takové dospělé toho dne. Trváli trh více dní, ne ale přes osm, nastává dospělost v den před zákonním ukončením trhu nebo veletrhu. Směnky, ježto znějí na trhy déle nežli osm dní trvajících, jsou dospělé třetího dne před zákonním ukončením trhu.

§. 5.

Počínajíc od 1. května 1850 pozbývají v korunních zemích, v kterýchž má průchod obecný zákoník občanský, platnosti dosavadní řady směnečné a zákony směnečné, jmenovitě řady směnečné od 10. září 1717, od 1. října 1763, od 22. července 1775 a od 10. října 1797, pak tržní statuty Bocenské od 13. ledna 1787 a od 23. března 1792, jakož i osmý titul první knihy tržebního zákoníka, řečeného Codice di commercio, pokud se vztahují zákonové tyto na směnečná jednání, jich účinky a následky.

§. 6.

Vydaný pro Čechy patent od 14. května 1772 o pozbyti práva směnečného vložení do knih (intabulací) nebo zaznamenáním (prenotací) směnky, tímto se zrušuje.

§. 7.

Taktéž pozbývá od tohoto dne v zemích korunních, v kterých má průchod Uherské právo směnečné od roku 1840, platnosti právo směnečné, obsažené v prvním díle XV. Uherského článku zákonního od roku 1840 a vztahující se k tomuto prvnímu dílu ustanovení VI. Uherského článku zákonního od roku 1844, vyjímajíc předpisy, obsažené v §§. 39, 40, 54, 55, 56, 57, 97, 109, 112, 135 a 193 —

gen Zweige der Gesetzgebung die möglichste Uebereinstimmung zwischen dem österreichischen Rechte und der in den deutschen Bundesstaaten geltenden allgemeinen deutschen Wechselordnung herzustellen, auf den Antrag Unseres Justizministers und auf Einrathen Unseres Ministerrathes nach Massgabe der §§. 36 und 120 der Reichsverfassung für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserthumes eine allgemeine Wechselordnung zu erlassen befunden, und verordnen, wie folgt:

§. 1.

Die allgemeine Wechselordnung für das Kaiserthum Oesterreich hat in allen Kronländern vom 1. Mai 1850 angefangen, in Wirksamkeit zu treten.

§. 2.

Von diesem Tage angefangen, haben übrigens in jenen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, rücksichtlich der Präsentations- und Zahlungsfrist der Mess- und Marktwechsel (Art. 35 der Wechselordnung) nachstehende Bestimmungen zu gelten:

§. 3.

Wechsel, welche auf inländische Messen oder Märkte zahlbar gestellt sind, dürfen nicht vor dem Anfange des Marktes, und wenn er acht Tage oder länger dauert, nicht vor der zweiten Hälfte desselben zur Annahme präsentirt werden.

§. 4.

Solche Wechsel werden, wenn der Markt oder die Messe nur einen Tag dauert, an diesem Tage fällig. Dauert der Markt mehrere, jedoch nicht über acht Tage, so tritt die Verfallzeit an dem Tage, vor dem gesetzlichen Schlusse des Marktes oder der Messe ein. Wechsel, welche auf Märkte von mehr als achttägiger Dauer lauten, verfallen am dritten Tage vor dem gesetzlichen Schlusse des Marktes.

§. 5.

Vom 1. Mai 1850 angefangen, erlischt in denjenigen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Kraft ist, die Wirksamkeit der bisherigen Wechselordnungen und Wechselgesetze, und namentlich der Wechselordnungen vom 10. September 1717, vom 1. October 1763, vom 22. Juli 1775 und vom 10. October 1797, und der Marktstatuten von Botzen vom 13. Jänner 1787 und vom 23. März 1792, so wie des achten Titels des ersten Buches des Codice di commercio, in soferne sich diese Gesetze auf wechselrechtliche Handlungen, deren Wirkungen und Folgen, beziehen.

§. 6.

Das für Böhmen erlassene Patent vom 14. Mai 1772, über den Verlust des Wechselrechtes durch die Intabulation und Pränotation des Wechsels wird hiemit aufgehoben.

§. 7.

Ebenso treten von diesem Tage an in denjenigen Kronländern, in welchen das ungarische Wechselrecht vom Jahre 1840 in Wirksamkeit ist, das in dem ersten Theile des XV. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1840 enthaltene Wechselrecht und die auf diesen ersten Theil bezüglichen Bestimmungen des VI. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1844 mit Ausnahme der in den §§. 39, 40, 54, 55, 56, 57, 97, 109, 112, 135 und 193 — 200 des

200 prvního dílu XV. zákonného článku od roku 1840 a §§. 2 a 28 VI. zákonného článku od roku 1844, kteréž předpisy se tímto výslovně v platnosti zachovávají.

§. 8.

Nášemu ministru práv jest nařízeno, aby patent tento v skutek uvedl.

Dáno v Našem císařském hlavním a sídelním městě Vídni dne 25. ledna 1850.

František Josef.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

Obecný řád směnečný

pro

c. k. Rakouské země.

Oddělení první.

O spůsobilosti směnečné.

Článek 1. Spůsobilý k směnkám jest každý, kdo se může zavázati smlouvam.

Čl. 2. Dlužník směnečný jest práv z vyplnění převzatého závazku směnečného svou osobou i majetností.

Uvězení ale za dluhy směneční místa nemá:

1. na dědice dlužníka směnečného;
2. z prohlášení směnečných, které učiní zástupcové spolků čili korporací nebo jiných juristských osob, společností akcijních nebo takových osob, ježto nemají spůsobilosti, vládnouti svou majetností;
3. na všeliké osoby, na které vůbec uvězení pro dluhy nemá místa dle zvláštních zákonů, platících v jednotlivých zemích korunních.

Čl. 3. Jsouli na směnce podpisy osob, které vůbec nemohou vejíti v závazek směnečný, nebo nemohou-li to učiniti s úplnou platností, nemá to žádného účinku na závazek ostatních osob, ježto se byly směnkou zavázaly.

Oddělení druhé.

O směnkách vydaných.

I. Náležitosti směnky vydané.

Čl. 4. Podstatné náležitosti směnky vydané jsou:

1. Aby se do směnky přijalo pojmenování, že to směнка jest, nebo jest-li směнка vydána v jazyku cizím, aby se užilo v cizí řeči významu, který se s tím pojmenováním srovnává;
2. aby se udala peněžitá suma, která se má platiti;

ersten Theiles des XV. Gesetzartikels vom Jahre 1840 und der §§. 2 und 28 des VI. Gesetzartikels vom Jahre 1844 enthaltenen Vorschriften, welche hiemit ausdrücklich aufrecht erhalten werden, ausser Kraft.

§. 8.

Unser Minister der Justiz ist mit der Vollziehung dieses Patenten beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 25. Jänner 1850.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

Allgemeine Wechselordnung

für die

k. k. österreichischen Staaten.

Erster Abschnitt.

Von der Wechselfähigkeit.

Art. 1. Wechselfähig ist jeder, welcher sich durch Verträge verpflichten kann.

Art. 2. Der Wechselschuldner haftet für die Erfüllung der übernommenen Wechselverbindlichkeit mit seiner Person und seinem Vermögen.

Jedoch ist der Wechselarrest nicht zulässig:

1. gegen die Erben eines Wechselschuldners;
2. aus Wechselklärungen, welche für Corporationen oder andere juristische Personen, für Actiengesellschaften oder in Angelegenheiten solcher Personen, welche zu eigener Vermögensverwaltung unfähig sind, von den Vertretern derselben ausgestellt werden;
3. gegen alle jene Personen, gegen welche nach den in den einzelnen Kronländern bestehenden besonderen gesetzlichen Vorschriften der Schuldenarrest überhaupt nicht stattfindet.

Art. 3. Finden sich auf einem Wechsel Unterschriften von Personen, welche eine Wechselverbindlichkeit überhaupt nicht, oder nicht mit vollem Erfolge eingehen können, so hat diess auf die Verbindlichkeit der übrigen Wechselverpflichteten keinen Einfluss.

Zweiter Abschnitt.

Von gezogenen Wechseln.

I. Erfordernisse eines gezogenen Wechsels.

Art. 4. Die wesentlichen Erfordernisse eines gezogenen Wechsels sind:

1. die in den Wechsel selbst aufzunehmende Bezeichnung als Wechsel, oder, wenn der Wechsel in einer fremden Sprache ausgestellt ist, ein jener Bezeichnung entsprechender Ausdruck in der fremden Sprache;
2. die Angabe der zu zahlenden Geldsumme;

3. aby se pojmenovala osoba nebo firma, které nebo na jejíž řád se má platiti (remitent);
4. aby se udal čas, kdy se má platiti; čas placení ustanoviti se může toliko:
na určitý den,
na viděnou (ukázání, a vista, a piacere), nebo na určitý čas po vidění,
na určitý čas po tom dni, kterého směnka byla vydána (po dání),
na veletrh nebo trh (veletržní, nebo tržní směnka);
5. aby podepsán byl vydatel (trasant) jménem nebo firmou svou;
6. aby se udalo místo, den měsíce a rok, kdy směnka byla vydána;
7. aby se jmenovala osoba nebo firma, která má platiti (směnečník nebo trasat);
8. aby se udalo místo, kde se má platiti; místo, uvedené u jména nebo firmy směnečníka, pokládá se při směnce, není-li udáno zvláštní místo k placení, za místo platební a zároveň za bydliště směnečníka.

Čl. 5. Jest-li suma peněžitá, která se má platiti (čl. 4, č. 2), vyznačena písmeny a čísly, a jsouli tyto od sebe rozdílné, platí suma, vyznačená písmeny.

Jest-li suma vyznačena vícekrát písmeny nebo vícekrát čísly, platí v případě jejich rozdílnosti suma menší.

Čl. 6. Vydatel může (čl. 4, č. 3) sám sebe jmenovati jakožto majitele směnky (směnka na vlastní řád).

Taktéž může vydatel sám sebe jmenovati směnečníkem (čl. 4, č. 7), pokud placení předse jíti má na jiném místě, nežli kde byla směnka vydána (vydaná vlastní směnka).

Čl. 7. Ze spisu, kterému se nedostává některé z podstatných náležitostí směnečních (čl. 4), nevzchází žádný závazek směnečný. Taktéž nemají prohlášení k takovému spisu připojená (rubopis, přijmutí, rukojemství) žádného směneční platnosti.

II. Povinnost vydatel.

Čl. 8. Vydatel směnky práv jest způsobem směnečným z jejího přijmutí a zaplacení.

III. Indosace (rubopis).

Čl. 9. Remitent čili odeslatel může směnku převesti na jiného indosací čili rubopisem (žírem čili převodem).

Zapověděl-li ale vydatel převedení směnky slovy „nikoliv na řád“ nebo jiným tomu podobným významem, nemá indosace žádného směnečného účinku.

Čl. 10. Prostředkem indosace přecházejí všeliká práva ze směnky vzešlá na indosovníka čili rubupsaného, zvláště pak i právo k dalšímu indosování směnky. Směnka může se platně indosovati čili narubupsati i na vydatele, směnečníka, příjemce nebo některého dřívějšího indosovatele čili rubopisce, a oni ji mohou dále indosovati.

3. der Name der Person oder die Firma, an welche oder an deren Ordre gezahlt werden soll (des Remittenten);
4. die Angabe der Zeit, zu welcher gezahlt werden soll: die Zahlungszeit kann nur festgesetzt werden:
auf einen bestimmten Tag,
auf Sicht (Vorzeigung, a vista, a piacere etc.) oder auf eine bestimmte Zeit nach Sicht,
auf eine bestimmte Zeit nach dem Tage der Ausstellung (nach dato),
auf eine Messe oder einen Markt (Mess- oder Markt-Wechsel);
5. die Unterschrift des Ausstellers (Trassanten) mit seinem Namen oder seiner Firma;
6. die Angabe des Ortes, Monatstages und Jahres der Ausstellung;
7. der Name der Person oder die Firma, welche die Zahlung leisten soll (des Bezogenen oder Trassanten);
8. die Angabe des Ortes, wo die Zahlung geschehen soll; der bei dem Namen oder der Firma des Bezogenen angegebene Ort gilt für den Wechsel, in sofern nicht ein eigener Zahlungsort angegeben ist, als Zahlungsort und zugleich als Wohnort des Bezogenen.

Art. 5. Ist die zu zahlende Geldsumme (Art. 4, Nr. 2) in Buchstaben und in Ziffern ausgedrückt, so gilt bei Abweichungen die in Buchstaben ausgedrückte Summe.

Ist die Summe mehrmals mit Buchstaben oder mehrmals mit Ziffern geschrieben, so gilt bei Abweichungen die geringere Summe.

Art. 6. Der Aussteller kann sich selbst als Remittenten (Art. 4, Nr. 3) bezeichnen (Wechsel an eigene Ordre).

Desgleichen kann der Aussteller sich selbst als Bezogenen (Art. 4, Nr. 7) bezeichnen, sofern die Zahlung an einem anderen Orte als dem der Ausstellung geschehen soll (trassirt-eigene Wechsel).

Art. 7. Aus einer Schrift, welcher eines der wesentlichen Erfordernisse eines Wechsels (Art. 4) fehlt, entsteht keine wechelmässige Verbindlichkeit. Auch haben die auf eine solche Schrift gesetzten Erklärungen (Indossament, Accept, Aval) keine Wechselkraft.

II. Verpflichtung des Ausstellers.

Art. 8. Der Aussteller eines Wechsels haftet für dessen Annahme und Zahlung wechelmässig.

III. Indossament.

Art. 9. Der Remittent kann den Wechsel an einen Anderen durch Indossament (Giro) übertragen.

Hat jedoch der Aussteller die Uebertragung im Wechsel durch die Worte „nicht an die Ordre,“ oder durch einen gleichbedeutenden Ausdruck untersagt, so hat das Indossament keine wechsellrechtliche Wirkung.

Art. 10. Durch das Indossament gehen alle Rechte aus dem Wechsel auf den Indossatar über, insbesondere auch die Befugnisse, den Wechsel weiter zu indossiren. Auch an den Aussteller, Bezogenen, Acceptanten oder einen früheren Indossanten kann der Wechsel gültig indossirt, und von denselben weiter indossirt werden.

Čl. 11. Indosace musí se napsati na směnce, na přepisu směnky, nebo na listu ku směnce nebo k přepisu připojeném (na přívěsku).

Čl. 12. Indosace jest platna, když indosovatel napíše třeba jenom své jméno nebo svou firmu na zadní straně směnky nebo přepisu, anebo na závěsku (indosace v biano čili nevyplněná).

Čl. 13. Každý majitel směnky má právo, nacházející se na ní nevyplněné indosace vyplnit; může ale směnku i bez tohoto vyplnění dále indosovati.

Čl. 14. Indosovatel práv jest způsobem směnečným každému pozdějšímu majiteli směnky za její přijetí a vyplacení. Připojil-li ale k indosaci slova: „nezavazujíc se správou“, „bez závaznosti“, nebo nějaké tomu podobné vyhrazení, prázen jest vši závaznosti ze své indosace.

Čl. 15. Jest-li zakázáno v indosaci další převádění slovy „nikoliv na řad“ nebo jiným tomu podobným významem, nemohou se ti, jimž se dostala směnka z ruky indosovníka, hojiti na indosovateli.

Čl. 16. Indosuje-li se směnka některá po projití lhůty, ustanovené k osvědčení čili protestu pro neplacení, nabude indosovník práv z přijetí, jest-li tu jakého, na směnečníka, a práv postihacích na ty, kteří indosovali směnku po projití této lhůty.

Bylali ale směnka před indosací pro neplacení již protestována čili osvědčena, přísluší indosovníkovi toliko práva, která měl jeho indosovatel na přijímatele, na vydatele a na ty, ježto směnku indosovali až do osvědčení. Také není v takové případnosti indosovatel zavázán způsobem směnečným.

Čl. 17. Přidáno-li k indosaci připomenutí „k vzetí peněz za směnku“, „v plnomocenství“ nebo jiná formule zmocnění vyznačující, nepřechází indosováním vlastenství směnky na jiného, a však zmocňuje indosovníka k vybírání sumy směneční, k osvědčování směnečného a k oznámení předchůdci svého indosovatele, že nebylo placeno (čl. 45), jakož i k vymáhání žalobou nezaplaceného a k vyzdvížení složného směnečního dluhu.

Takovýto indosovník jest i oprávněn, přenesti toto právo prostředkem další zmocňovací indosace na jiného.

Naproti tomu ale nemá práva, přenesti je dále skutečnou indosací, a to ani tehda, když jsou přidána ku zmocňovací indosaci slova „nebo na řad“.

IV. Předložení k přijetí.

Čl. 18. Majitel směnky má právo, směnku ihned předložiti směnečníkovi k přijetí, a nepřijmli ji, dáti to osvědčiti.

Toliko co se týče směnek veletržních nebo tržních, platí výjimka, že takové směnky se mohou předložiti k přijetí teprv v čase, který v místě veletržním nebo tržním k předložení zákonem jest vyměřen, a když se nepřijmou, že se to může dáti osvědčiti.

Tím, že má někdo směnku v rukou, jest již zmocněn, předložiti ji, a nebyla-li přijata, dáti to osvědčiti.

Art. 11. Das Indossament muss auf den Wechsel, eine Copie desselben oder ein mit dem Wechsel oder der Copie verbundenes Blatt (Alonge) geschrieben werden.

Art. 12. Ein Indossament ist gültig, wenn der Indossant auch nur seinen Namen oder seine Firma auf die Rückseite des Wechsels oder der Copie, oder auf die Alonge schreibt (Blanco-Indossament).

Art. 13. Jeder Inhaber eines Wechsels ist befugt, die auf demselben befindlichen Blanco-Indossamente auszufüllen; er kann den Wechsel aber auch ohne diese Ausfüllung weiter indossiren.

Art. 14. Der Indossant haftet jedem späteren Inhaber des Wechsels für dessen Annahme und Zahlung wechelmässig. Hat er aber dem Indossamente die Bemerkung „ohne Gewährleistung“ „ohne Obligo“ oder einen gleichbedeutenden Vorbehalt hinzugefügt, so ist er von der Verbindlichkeit aus seinem Indossamente befreit.

Art. 15. Ist in dem Indossamente die Weiterbegebung durch die Worte „nicht an Ordre“ oder durch einen gleichbedeutenden Ausdruck verboten, so haben diejenigen, an welche der Wechsel aus der Hand des Indossatars gelangt, gegen den Indossanten keinen Regress.

Art. 16. Wenn ein Wechsel indossirt wird, nachdem die für die Protesterhebung Mangels Zahlung bestimmte Frist abgelaufen ist, so erlangt der Indossatar die Rechte aus dem etwa vorhandenen Accepte gegen den Bezogenen und Regressrechte gegen Diejenigen, welche den Wechsel nach Ablauf dieser Frist indossirt haben.

Ist aber der Wechsel vor dem Indossamente bereits Mangels Zahlung protestirt worden, so hat der Indossatar nur die Rechte seines Indossanten gegen den Acceptanten den Aussteller und Diejenigen, welche den Wechsel bis zur Protesterhebung indossirt haben. Auch ist in einem solchen Falle der Indossant nicht wechelmässig verpflichtet.

Art. 17. Ist dem Indossamente die Bemerkung „zur Eincassirung“, „in Procura“, oder eine andere, die Bevollmächtigung ausdrückende Formel beigefügt worden, so überträgt das Indossament das Eigenthum an dem Wechsel nicht, ermächtigt aber den Indossatar zur Einziehung der Wechselforderung, Protesterhebung und Benachrichtigung des Vormannes seines Indossanten von der unterbliebenen Zahlung (Art. 45), so wie zur Einklagung der nicht bezahlten und zur Erhebung der deponirten Wechselschuld.

Ein solcher Indossatar ist auch berechtigt, diese Befugniß durch ein weiteres Procura-Indossament einem Anderen zu übertragen.

Dagegen ist derselbe zur weiteren Begebung durch eigentliches Indossament selbst dann nicht befugt, wenn dem Procura-Indossamente der Zusatz „oder Ordre“ hinzugefügt ist.

IV. Präsentation zur Annahme.

Art. 18. Der Inhaber eines Wechsels ist berechtigt, den Wechsel dem Bezogenen sofort zur Annahme zu präsentiren und in Ermangelung der Annahme Protest erheben zu lassen;

Nur bei Mess- oder Markt-Wechseln findet eine Ausnahme dahin Statt, dass solche Wechsel erst in der an dem Mess- oder Markttorte gesetzlich bestimmten Präsentationszeit zur Annahme präsentirt, und in Ermangelung derselben protestirt werden können.

Der blosse Besitz des Wechsels ermächtigt zur Präsentation des Wechsels und zur Erhebung des Protestes Mangels Annahme.

Čl. 19. Majitel směnky jest jen tehdaž povinen, podati ji k přijmutí, svědčící směnka na určitý čas po vidění. Takové směnky musí se předložiti k přijmutí podle zvláštního ve směnce uvedeného ustanovení, a neníli ho tam, ve dvou letech po vydání směnky, a to pod ztrátou směnečné spravedlnosti na indosovatele a vydatele.

Připojil-li indosovatel v takové směnce k své indosaci zvláštní lhůtu k předložení, pomíjí jeho směnečný závazek, nepředložili se směnka v řečené lhůtě k přijmutí.

Čl. 20. Nelze dosáhnouti, aby směnka na určitý čas po vidění vydaná, byla přijata, nebo spěchujeli se směnečník datovati své přijmutí, musí majitel směnky osvědčením, předsevzatým ve lhůtě k předložení vyměřené (čl. 19.), dáti zjistiti, že byla směnka v pravý čas předložena, jinak by přišel o směnečnou spravedlnost, která mu přísluší na indosovatele a vydatele.

Den protestu platí v tom případě za den předložení.

Opomenulo-li se osvědčení, počítá se dospělost směnky na přijmatele, který své přijmutí nedatoval, od posledního dne lhůty předkladací.

V. Přijmutí (acceptace).

Čl. 21. Přijmutí směnky státi se musí písemně na směnce.

Všeliké na směnce napsané a od směnečníka podepsané prohlášení platí za neobmezené přijmutí, pokud v něm není výslovně vyřknuto, že směnečník vůbec nechce přijmouti, nebo že přijímá toliko pod jistými obmezeními.

Taktéž se pokládá za neobmezené přijmutí, napíseli směnečník beze všeho přídavku své jméno nebo svou firmu na přední straně směnky.

Přijmutí jednou učiněné nemůže se více odvolati.

Čl. 22. Směnečník může obmeziti přijmutí na část sumy ve směnce zapsané.

Přidají se k přijmutí jiná obmezení, pokládá se směnka za rovnou směnce, jejíž přijmutí zhola se odepřelo, příjemce ale jest práv způsobem směnečným podle obsahu přijmutí svého.

Čl. 23. Směnečník přijav směnku, zavazuje se způsobem směnečným, zaplatiti sumu přijatou při projití času.

Také vydateli jest směnečník práv způsobem směnečným z přijmutí svého.

Naproti tomu nepřisluší směnečníkovi právo směnečné na vydatele.

Čl. 24. Jest-li udané ve směnce místo platební (směnka umístěná) rozdílné od bydliště směnečníkova (čl. 4, č. 8), musí to směnečník připomenouti na směnce, když ji přijímá, nevyplývají to snad již ze směnky.

Jestli se to nestalo, pokládá se za to, že směnečník sám platiti chce v místě platebním,

Art. 19. Eine Verpflichtung des Inhabers, den Wechsel zur Annahme zu präsentiren, findet nur bei Wechseln Statt, welche auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lauten. Solche Wechsel müssen bei Verlust des wechselemässigen Anspruchs gegen die Indossanten und den Aussteller, nach Massgabe der besonderen im Wechsel enthaltenen Bestimmung und in Ermangelung derselben binnen zwei Jahren nach der Ausstellung zur Annahme präsentirt werden.

Hat ein Indossant auf einen Wechsel dieser Art seinem Indossamente eine besondere Präsentationsfrist hinzugefügt, so erlischt seine wechselemässige Verpflichtung, wenn der Wechsel nicht innerhalb dieser Frist zur Annahme präsentirt worden ist.

Art. 20. Wenn die Annahme eines auf bestimmte Zeit nach Sicht gestellten Wechsels nicht zu erhalten ist, oder der Bezogene die Datirung seines Acceptes verweigert, so muss der Inhaber, bei Verlust des wechselemässigen Anspruchs gegen die Indossanten und den Aussteller die rechtzeitige Präsentation des Wechsels durch einen innerhalb der Präsentationsfrist (Art. 19) erhobenen Protest feststellen lassen.

Der Protesttag gilt in diesem Falle für den Tag der Präsentation.

Ist die Protesterhebung unterblieben, so wird gegen den Acceptanten, welcher die Datirung seines Acceptes unterlassen hat, die Verfallzeit des Wechsels vom letzten Tage der Präsentationsfrist an gerechnet.

V. Annahme (Acceptation).

Art. 21. Die Annahme des Wechsels muss auf dem Wechsel schriftlich geschehen.

Jede auf den Wechsel geschriebene und von dem Bezogenen unterschriebene Erklärung gilt für eine unbeschränkte Annahme, sofern nicht in derselben ausdrücklich ausgesprochen ist, dass der Bezogene entweder überhaupt nicht oder nur unter gewissen Einschränkungen annehmen wolle.

Gleichergestalt gilt es für eine unbeschränkte Annahme, wenn der Bezogene ohne weiteren Beisatz seinen Namen oder seine Firma auf die Vorderseite des Wechsels schreibt.

Die einmal erfolgte Annahme kann nicht wieder zurückgenommen werden.

Art. 22. Der Bezogene kann die Annahme auf einen Theil der im Wechsel verschriebenen Summe beschränken.

Werden dem Accepte andere Einschränkungen beigefügt, so wird der Wechsel einem solchen gleichgeachtet, dessen Annahme gänzlich verweigert worden ist, der Acceptant haftet aber nach dem Inhalte seines Acceptes wechselemässig.

Art. 23. Der Bezogene wird durch die Annahme wechselemässig verpflichtet, die von ihm acceptirte Summe zur Verfallzeit zu zahlen.

Auch dem Aussteller haftet der Bezogene aus dem Accepte wechselemässig.

Dagegen steht dem Bezogenen kein Wechselrecht gegen den Aussteller zu.

Art. 24. Ist in dem Wechsel ein vom Wohnorte des Bezogenen verschiedener Zahlungsort (Art. 4, Nr. 8) angegeben (Domicilwechsel), so ist, in sofern der Wechsel nicht schon ergibt, durch wen die Zahlung am Zahlungsorte erfolgen soll, diess vom Bezogenen bei der Annahme auf dem Wechsel zu bemerken. Ist diess nicht geschehen, so wird angenommen, dass der Bezogene selbst die Zahlung am Zahlungsorte leisten wolle.

Vydatel směnky umístěné může v ní předepsati, aby se předložila k přijmutí. Opomenutí tohoto předpisu má ten účinek, že pomine právo, hojiti se na vydateli a na indosovatelích.

VI. Postih ke zjištění.

1. že nebyla směnka přijata.

Čl. 25. Nebyla-li směnka vůbec přijata, nebo byli přijata pod obmezeními, nebo toliko v menší sumě, jsou indosatelé a vydatel způsobem směnečným zavázáni, dáti na vydání jim protestu pro nepřijmutí směnky předsevzatého, jistotu v ten způsob, že suma v směnce zapsaná, nebo částka nepřijmutá v den dospělosti se zaplatí, a útraty nepřijmutím vzešlé se nahradí.

Spůsob, jak se má zjištění státi, a místo, kde se má věc za jistotu položená, schovati, závisí na srozumění se stran. Nemohouli se o tom shodnouti, musí se suma, která se má pojistiti, v hotovosti ku právu složit.

Směnečnému věřiteli přísluší právo zástavní na věc za jistotu položenou, bytby mu i výslovně nebylo bývalo přiřknuto.

Čl. 26. Remitent, jakož i každý indosovník, má v rukou osvědčení pro nepřijmutí směnky učiněné, nabývá tím práva, žádati od vydatele a ostatních předchůdců jistoty, a žalovati o to pořadem práva směnečného.

Postihatel není při tom vázán pořádkem, v kterém po sobě jdou indosace a kterýž byl sobě jednou zvolil.

Těž není potřeba, aby se přiložila směnka a výkaz, že postihatel sám dal jistotu svým nástupníkům.

Čl. 27. Daná jistota ručí netoliko postihateli, nýbrž i všem ostatním nástupníkům pojišťovatelovým, pokud se na něho táhnou o zjištění. Nástupníci mají právo, žádati dalšího pojištění jen v tom případě, když mohou činiti důvodné námitky proti způsobu nebo velikosti dané jistoty.

Čl. 28. Daná jistota musí se navrátiti:

1. jak mile později směnka úplně byla přijata;
2. když na postižníka, který byl dal jistotu, do roka, počítajíc ode dne dospělosti směnky, na základu směnky nebylo žalováno o zaplacení;
3. když směnka byla zaplacená, nebo její platnost směneční pominula.

2. že příjemce jest nejistý.

Čl. 29. Byli směnka přijata docela nebo částečně, může se jistota strany sumy přijmuté žádati jenom:

1. když byl vyhlášen konkurs (jednání o prodloužení, úpadek) o majetnosti přijimatelově, nebo když příjemce i jen zastavil svá placení;
2. když po vydání směnky exekuce na majetnost příjemcovu vedená, zůstala bez účinku, nebo když pro vyplnění nějakého závazku platebního nařízeno bylo, by se vykonalo na něm osobní uvězení.

Der Aussteller eines Domicilwechsels kann in demselben die Präsentation zur Annahme vorschreiben. Die Nichtbeobachtung dieser Vorschrift hat den Verlust des Regresses gegen den Aussteller und die Indossanten zur Folge.

VI. Regress auf Sicherstellung.

1. Wegen nicht erhaltener Annahme.

Art. 25. Wenn die Annahme eines Wechsels überhaupt nicht, oder unter Einschränkungen, oder nur auf eine geringere Summe erfolgt ist, so sind die Indossanten und der Aussteller wechelmässig verpflichtet, gegen Aushändigung des, Mangels Annahme aufgenommenen Protestes genügende Sicherheit dahin zu leisten, dass die Bezahlung der im Wechsel verschriebenen Summe, oder des nicht angenommenen Betrages, so wie die Erstattung der durch die Nichtannahme veranlassten Kosten am Verfalltage erfolgen werde.

Die Art der Sicherstellung und der Ort, wo die zur Sicherheit gegebene Sache verwahrt werden soll, hängt von der Uebereinkunft der Parteien ab. Sind sie darüber nicht einig, so muss der sicherzustellende Betrag bei Gericht bar erlegt werden.

Dem Wechselgläubiger gebührt auf die zur Sicherstellung erlegte Sache das Pfandrecht, wenn es ihm auch nicht ausdrücklich eingeräumt worden ist.

Art. 26. Der Remittent, so wie jeder Indossatar wird durch den Besitz des, Mangels Annahme aufgenommenen Protestes ermächtigt, von dem Aussteller und den übrigen Vormännern Sicherheit zu fordern und im Wege des Wechselprocesses darauf zu klagen.

Der Regressnehmer ist hierbei an die Folgeordnung der Indossamente und die einmal getroffene Wahl nicht gebunden.

Der Beibringung des Wechsels und des Nachweises, dass der Regressnehmer seinen Nachmännern selbst Sicherheit bestellt habe, bedarf es nicht.

Art. 27. Die bestellte Sicherheit haftet nicht bloss dem Regressnehmer, sondern auch allen übrigen Nachmännern des Bestellers, in sofern sie gegen ihn den Regress auf Sicherstellung nehmen. Dieselben sind weitere Sicherheit zu verlangen nur in dem Falle berechtigt, wenn sie gegen die Art oder Grösse der bestellten Sicherheit Einwendungen zu begründen vermögen.

Art 28. Die bestellte Sicherheit muss zurückgegeben werden:

1. sobald die vollständige Annahme des Wechsels nachträglich erfolgt ist;
2. wenn gegen den Regresspflichtigen, welcher sie bestellt hat, binnen Jahresfrist, vom Verfalltage des Wechsels an gerechnet, auf Zahlung aus dem Wechsel nicht geklagt worden ist;
3. wenn die Zahlung des Wechsels erfolgt oder die Wechselkraft desselben erloschen ist.

2. Wegen Unsicherheit des Acceptanten.

Art. 29. Ist ein Wechsel ganz oder theilweise angenommen worden, so kann in Betreff der acceptirten Summe Sicherheit nur gefordert werden:

1. wenn über das Vermögen des Acceptanten der Concurs (Debitverfahren, Falliment) eröffnet worden ist, oder der Acceptant auch nur seine Zahlungen eingestellt hat;
2. wenn nach Ausstellung des Wechsels eine Execution in das Vermögen des Acceptanten fruchtlos ausgefallen, oder wider denselben wegen Erfüllung einer Zahlungsverbindlichkeit die Vollstreckung des Personalarrestes verfügt worden ist.

Nedal-li v těchto případech příjemce jistoty, a učinil-li se proto protest na něho, i nelze-li, jak to protest vykazuje, toho obdržeti, aby přijata byla směnka od jiných podpůrných adres, ač jsouli adresy takové ve směnce jmenovány, žádati může majitel směnky a každý indosovník jistoty od svých předchůdců, když jim vydá protest (čl. 25—28).

Kdo má směnku v rukou, jest tím již splnomocněn, žádati v případech v č. 1. a 2. jmenovaných od přijimatele pojištění, a nelze-li ho obdržeti, dáti učiniti protest.

VII. Vyplnění závazku směnečnického.

1. Den platební.

Čl. 30. Jest-li ve směnce udán určitý den jakožto den k placení, nastává dospělost toho dne.

Vyměřen-li čas placení na prostřed měsíce některého, jest směnka dospělá 15. dne toho měsíce.

Čl. 31. Směnka vydaná na viděnou jest dospělá, jak mile byla ukázána.

Taková směnka musí se předložiti k placení podle zvláštního ve směnce obsaženého ustanovení, a neníli tam ničehož ustanoveno, ve dvou letech po vydání směnky, a to pod ztrátou spravedlnosti směnečné na všechny indosovatele a na vydatele.

Připojil-li některý indosovatel na takové směnce ku své indosaci zvláštní lhůtu presentační, pomíjí směneční jeho závazek, nebyla-li směnka v této lhůtě předložena.

Čl. 32. Při směnkách, které jsou výplatné při projití jisté lhůty po vidění nebo po datum, nastává dospělost:

1. jest-li lhůta vyměřena dle dní, posledního dne lhůty; při počítání lhůty nepočítá se den, kterého vydána byla směnka po datum výplatná, nebo kterého byla k přijetí předložena směnka po výplatná vidění;
2. jest-li lhůta vyměřena dle týhodnů, měsíců, nebo dle doby více měsíců v sobě obsahující (roku, půlletí, čtvrtletí), dospěje směnka toho dne v týhodnu platebním nebo v měsíci platebním, který svým jménem nebo číslem se srovnává se dnem vydání nebo předložení; zcházeli den tento v měsíci výplatním, nastává dospělost posledního dne měsíce výplatního.

Význam „polovice měsíce“ pokládá se za dobu 15 dní. Svědčeli směnka na jeden měsíc nebo na více celých měsíců a na půl měsíce, počítati se má těchto 15 dní naposledy.

Čl. 33. Dni výhodné nemají místa.

Čl. 34. Byla-li v některé zemi, kde se počítá dle starého kalendáře, směnka, která jest v domácích zemích výplatná, vydána po datum, a neníli při tom připomenuto, že směnka jest datována dle nového kalendáře, nebo jestli směnka datována dle obou kalendářů, počítá se den dospělosti dle toho dne nového kalendáře, ježto se srovnává se dnem vydání, který vypadá dle starého kalendáře.

Wenn in diesen Fällen die Sicherheit von dem Acceptanten nicht geleistet und dieserhalb Protest gegen denselben erhoben wird, auch von den auf dem Wechsel etwa benannten Nothadressen die Annahme nach Ausweis des Protestes nicht zu erhalten ist, so kann der Inhaber des Wechsels und jeder Indossatar gegen Auslieferung des Protestes von seinen Vormännern Sicherstellung fordern (Art. 25—28).

Der blosse Besitz des Wechsels vertritt die Stelle einer Vollmacht, in den Nr. 1 und 2 genannten Fällen von dem Acceptanten Sicherheitsbestellung zu fordern und wenn solche nicht zu erhalten ist, Protest erheben zu lassen.

VII. Erfüllung der Wechselverbindlichkeit.

1. Zahlungstag.

Art. 30. Ist in dem Wechsel ein bestimmter Tag als Zahlungstag bezeichnet, so tritt die Verfallzeit an diesem Tage ein.

Ist diese Zahlungszeit auf die Mitte eines Monats gesetzt worden, so ist der Wechsel am 15. dieses Monats fällig.

Art. 31. Ein auf Sicht gestellter Wechsel ist bei der Vorzeigung fällig.

Ein solcher Wechsel muss bei Verlust des wechelmässigen Anspruches gegen die Indossanten und den Aussteller nach Massgabe der besonderen im Wechsel enthaltenen Bestimmung, und in Ermangelung derselben binnen zwei Jahren nach der Ausstellung zur Zahlung präsentirt werden.

Hat ein Indossant auf einem Wechsel dieser Art seinem Indossamente eine besondere Präsentationsfrist hinzugefügt, so erlischt seine wechelmässige Verpflichtung, wenn der Wechsel nicht innerhalb dieser Frist präsentirt worden ist.

Art. 32. Bei Wechseln, welche mit dem Ablaufe einer bestimmten Frist nach Sicht oder nach Dato zahlbar sind, tritt die Verfallszeit ein:

1. wenn die Frist nach Tagen bestimmt ist, an dem letzten Tage der Frist; bei Berechnung der Frist wird der Tag, an welchem der nach Dato zahlbare Wechsel ausgestellt oder der nach Sicht zahlbare zur Annahme präsentirt ist, nicht mitgerechnet;
2. wenn die Frist nach Wochen, Monaten, oder einem, mehrere Monate umfassenden Zeitraume (Jahr, halbes Jahr, Vierteljahr) bestimmt ist, an demjenigen Tage der Zahlungswoche oder des Zahlungsmonats, der durch seine Benennung oder Zahl dem Tage der Ausstellung oder Präsentation entspricht; fehlt dieser Tag in dem Zahlungsmonate, so tritt die Verfallzeit am letzten Tage des Zahlungsmonats ein.

Der Ausdruck „halber Monat“ wird einem Zeitraume von 15 Tagen gleichgeachtet. Ist der Wechsel auf einen oder mehrere ganze Monate und einen halben Monat gestellt, so sind die 15 Tage zuletzt zu zählen.

Art. 33. Respecttage finden nicht Statt.

Art. 34. Ist in einem Lande, in welchem nach altem Style gerechnet wird, ein im Inlande zahlbarer Wechsel nach Dato ausgestellt, und dabei nicht bemerkt, dass der Wechsel nach neuem Style datirt sei, oder ist derselbe nach beiden Stylen datirt, so wird der Verfalltag nach demjenigen Kalendertage des neuen Styls berechnet, welcher dem nach alten Style sich ergebenden Tage der Ausstellung entspricht.

Čl. 35. Směnky veletržní nebo tržní dospějí ve lhůtě platební, která jest vyměřena zákony místa veletržního nebo tržního, a neníli takového vyměření, v den před zákonem skončením veletrhu nebo trhu.

Trvá-li veletrh nebo trh jenom jeden den, nastává dospělost směnky toho dne.

2. Placení.

Čl. 36. Majitel směnky indosované prokazuje se jakožto vlastník směnky, dohromady spojenou a až na něho dolů jdoucí řadou indosací. První indosace musí býti podepsána jménem remitenta, každá následující indosace jménem toho, kdo v indosaci [přímo před tím jdoucí] jmenován jest jakožto indosovník. Jdeli po nevyplněné indosaci jiná indosace, má se za to, že ten, kto psal tuto indosaci, nabyl směnky prostředkem indosace nevyplněné.

Přeškrtnané indosace pokládají se při zkoušení prokázky čili legitimace, jakoby nebyly psány.

Zkoušení pravost indosací není ten, kdo platí, povinen.

Čl. 37. Svědčili směnka na druh mince, ježto není berná v místě platebním, nebo na číslo účetní, vyplatiti se může suma směneční v minci zemské dle její hodnoty v čas prošlosti, pokud vydatel slovem „skutečně“ nebo jiným tomu podobným přídavkem výslovně neustanovil, aby se placení stalo v té minci, která ve směnce jest jmenována.

Čl. 38. Majitel směnky nesmí podané sobě částečné placení ani tenkrát odvrhnouti, když byla směnka přijata na celou v ní zapsanou sumu.

Čl. 39. Směneční dlužník povinen jest zaplatiti, jen když se mu vydá vykřítovaná směnka.

Zaplatil-li dlužník směneční částku, může jenom žádati, aby se částka zaplacená na směnce odepsala, a kvitance na přepisu směnky se mu vydala.

Čl. 40. Nežádali se zaplacení směnky v čas dospělosti, má příjemce po projití lhůty, k protestování pro neplacení ustanovené, právo, složití sumu směneční k soudu na škodu a útraty majitele.

Aby se majitel obeslal, není potřebí.

VIII. Postih pro neplacení.

Čl. 41. Aby někdo za příčinou nezaplacení hojiti se mohl na vydateli a indosovatelích, jest potřebí:

1. aby byla směnka bývala předložena k vyplacení, a
2. aby se takovéto předložení směnky i nevyplacení prokázalo protestem, v pravý čas o tom učiněným.

Osvědčení čili protestování může se předse vzíti v den platební, musí se ale státi nejdéle druhého dne všedního po dnu platebním.

Art. 35. Mess- oder Marktwechsel werden zu der durch die Gesetze des Mess- oder Markortes bestimmten Zahlungsfrist, und in Ermangelung einer solchen Festsetzung an dem Tage vor dem gesetzlichen Schlusse der Messe oder des Marktes fällig.

Dauert die Messe oder der Markt nur einen Tag, so tritt die Verfallzeit des Wechsels an diesem Tage ein.

2. Zahlung.

Art. 36. Der Inhaber eines indossirten Wechsels wird durch eine zusammenhängende, bis auf ihn hinuntergehende Reihe von Indossamenten als Eigenthümer des Wechsels legitimirt. Das erste Indossament muss demnach mit dem Namen des Remittenten, jedes folgende Indossament mit dem Namen Desjenigen unterzeichnet seyn, welchen das unmittelbar vorhergehende Indossament als Indossatar benennt. Wenn auf ein Blanco-Indossament ein weiteres Indossament folgt, so wird angenommen, dass der Aussteller des letzteren den Wechsel durch das Blanco-Indossament erworben hat.

Ausgestrichene Indossamente werden bei Prüfung der Legitimation als nicht geschrieben angesehen.

Die Echtheit der Indossamente zu prüfen, ist der Zahlende nicht verpflichtet.

Art. 37. Laftet ein Wechsel auf eine Münzsorte, welche am Zahlungsorte keinen Umlauf hat, oder auf eine Rechnungswährung, so kann die Wechselsumme nach ihrem Werthe zur Verfallzeit in der Landesmünze gezahlt werden, sofern nicht der Aussteller durch den Gebrauch des Wortes „effectiv“ oder eines ähnlichen Zusatzes die Zahlung in der im Wechsel benannten Münzsorte ausdrücklich bestimmt hat.

Art. 38. Der Inhaber des Wechsels darf eine ihm angebotene Theilzahlung selbst dann nicht zurückweisen, wenn die Annahme auf den ganzen Betrag der verschriebenen Summe erfolgt ist.

Art. 39. Der Wechselschuldner ist nur gegen Aushändigung des quittirten Wechsels zu zahlen verpflichtet.

Hat der Wechselschuldner eine Theilzahlung geleistet, so kann derselbe nur verlangen, dass die Zahlung auf dem Wechsel abgeschrieben, und ihm Quittung auf einer Abschrift des Wechsels ertheilt werde.

Art 40. Wird die Zahlung des Wechsels zur Verfallszeit nicht gefordert, so ist der Acceptant nach Ablauf der für die Protesterhebung Mangels Zahlung bestimmten Frist befugt die Wechselsumme auf Gefahr und Kosten des Inhabers bei Gericht niederzulegen.

Der Vorladung des Inhabers bedarf es nicht.

VIII. Regress Mangels Zahlung.

Art. 41. Zur Ausübung des bei nicht erlangter Zahlung statthaften Regresses gegen den Aussteller und die Indossanten ist erforderlich:

1. dass der Wechsel zur Zahlung präsentirt worden ist, und
2. dass sowohl diese Präsentation, als die Nichterlangung der Zahlung durch einen rechtzeitig darüber aufgenommenen Protest dargethan wird.

Die Erhebung des Protestes ist am Zahlungstage zulässig, sie muss aber spätestens am zweiten Werktag nach dem Zahlungstage geschehen.

Čl. 42. Vyzvání, aby se nedala směнка osvědčiti („bez protestu“, „bez útrat“ a t. d.), pokládá se za odpuštění protestu, nikoliv ale za odpuštění závazku, směnkou v pravý čas předložiti. Směnkou zavázaný, od něhož takové vyzvání pochází, musí na sebe převzít povinnost, prokázati to, pakli tomu odpírá, že se předložení v náležitý čas stalo.

Vyzvání to ale neosvobozuje od povinnosti, nahraditi výlohy za protestování vzešlé. Čl. 43. Směnky umístěné předložiti se mají k placení umístěnci, nebo neníli umístěncem jmenován, směnečníkovi samému v tom místě, kam jest směнка umístěna, a nebylali vyplacena, má se tam dáti protestovati.

Opomeneli ale někdo protestování v pravý čas u umístence, nebude se moci způsobem směnečným táhnouti více ani na vydatele a indosovatele, ani na příjemce.

Čl. 44. K zachování práva směnečního na příjemce není potřebí, kromě případnosti v čl. 43. uvedené, ani aby se předložila směнка v den platební, ani aby se učinil protest.

Čl. 45. Majitel směanky pro neplacení osvědčené povinen jest, dáti svému nejbližšímu předchůdci, ve dvou dnech po protestování písemní správu, že směнка nebyla vyplacena, k čemuž postačuje, když byl oznamovací list v této lhůtě dán na poštu.

Každý předchůdce, který o tom správy nabyl, musí stejným způsobem v též lhůtě, která se ode dne obdržené správy počítati má, o tom správu dáti svému nejbližšímu předchůdci.

Majitel nebo indosovník, který opomene toto oznámení, nebo je nezašle svému nejbližšímu předchůdci, povinen jest proto veškerým opomenutým předchůdcům náhradou škody, vzešlé z opomenutého oznámení. Taktéž pozbude práva, žádati od osob těchto úroky a útraty, a má tedy toliko právo, žádati sumu směneční.

Čl. 46. Jest-li činiti o výkaz daného v pravý čas předchůdci písemního oznámení, postačuje k tomu konci, prokázeli se poštovním vysvědčením, že ten, koho se to týče, odeslal toho dne list adresovanému, pokud se nedokáže, že list příšlý byl jiného obsahu.

I den, kdy se obdrželo písemné oznámení, prokázati se může poštovním vysvědčením.

Čl. 47. Dal-li indosovatel směnkou dále, nepřipomenuv při tom žádného místa, má se dáti správa jeho předchůdci, nebylali směнка vyplacena.

Čl. 48. Směnečný dlužník, který zaplatil sumu směneční s úroky a útratami, má právo, žádati od majitele směanky, by mu vydal vykvitovanou směnkou i protest pro neplacení předsevzatý.

Čl. 49. Majitel směanky pro neplacení osvědčené může podati žalobu buď na všechny osoby směnkou zavázané, nebo jen na některé neb na jednu z nich, aniž pozbude tím práva na ty zavázané, na kteréž nebyl nastupoval.

Majitel tento nemusí se řídit pořádkem, v kterém jdou po sobě indosace.

Art. 42. Die Aufforderung, keinen Protest erheben zu lassen („ohne Protest“, „ohne Kosten“ etc.) gilt als Erlass des Protestes, nicht aber als Erlass der Pflicht zur rechtzeitigen Präsentation. Der Wechselverpflichtete, von welchem jene Aufforderung ausgeht, muss die Beweislast übernehmen, wenn er die rechtzeitig geschehene Präsentation in Abrede stellt.

Gegen die Pflicht zum Ersatze der Protestkosten schützt jene Aufforderung nicht.

Art. 43. Domicilirte Wechsel sind dem Domiciliaten, oder wenn ein solcher nicht benannt ist, dem Bezogenen selbst an demjenigen Orte, wohin der Wechsel domicilirt ist, zur Zahlung zu präsentiren, und wenn die Zahlung unterbleibt, dort zu protestiren.

Wird die rechtzeitige Protesterhebung beim Domiciliaten verabsäumt, so geht dadurch der wechsebmässige Anspruch nicht nur gegen den Aussteller und die Indossanten, sondern auch gegen den Acceptanten verloren.

Art. 44. Zur Erhaltung des Wechselrechtes gegen den Acceptanten bedarf es mit Ausnahme des im Art. 43 erwähnten Falles weder der Präsentation am Zahlungstage, noch der Erhebung eines Protestes.

Art. 45. Der Inhaber eines Mangels Zahlung protestirten Wechsels ist verpflichtet, seinen unmittelbaren Vormann innerhalb zweier Tage nach dem Tage der Protesterhebung von der Nichtzahlung des Wechsels schriftlich zu benachrichtigen, zu welchem Ende es genügt, wenn das Benachrichtigungsschreiben innerhalb dieser Frist zur Post gegeben ist.

Jeder benachrichtigte Vormann muss binnen derselben, vom Tage des empfangenen Berichts zu berechnenden Frist seinen nächsten Vormann in gleicher Weise benachrichtigen.

Der Inhaber oder Indossatar, welcher die Benachrichtigung unterlässt oder dieselbe nicht an den unmittelbaren Vormann ergehen lässt, wird hierdurch den sämtlichen oder den übersprungenen Vormännern zum Ersatze des aus der unterlassenen Benachrichtigung entstandenen Schadens verpflichtet. Auch verliert derselbe gegen diese Personen den Anspruch auf Zinsen und Kosten, so dass er nur die Wechselsumme zu fordern berechtigt ist.

Art. 46. Kommt es auf den Nachweis der dem Vormanne rechtzeitig gegebenen schriftlichen Benachrichtigung an, so genügt zu diesem Zwecke der durch ein Postattest geführte Beweis, dass ein Brief von dem Betheiligten an den Adressaten an dem angegebenen Tage abgesandt ist, sofern nicht dargethan wird, dass der angekommene Brief einen andern Inhalt gehabt hat.

Auch der Tag des Empfanges der erhaltenen schriftlichen Benachrichtigung kann durch ein Postattest nachgewiesen werden.

Art. 47. Hat ein Indossant den Wechsel ohne Hinzufügung einer Ortsbezeichnung weiter begeben, so ist der Vormann desselben von der unterbliebenen Zahlung zu benachrichtigen.

Art. 48. Jeder Wechselschuldner hat das Recht, gegen Erstattung der Wechselsumme nebst Zinsen und Kosten die Auslieferung des quittirten Wechsels und des wegen Nichtzahlung erhobenen Protestes vor dem Inhaber zu fordern.

Art. 49. Der Inhaber eines Mangels Zahlung protestirten Wechsels kann die Wechselklage gegen alle Wechselverpflichtete oder auch nur gegen Einige oder Einen derselben anstellen, ohne dadurch seinen Anspruch gegen die nicht in Anspruch genommenen Verpflichtungen zu verlieren.

Derselbe ist an die Reihenfolge der Indossamente nicht gebunden.

Čl. 50. Práva postihací majitele, který dal směnku pro neplacení osvědčiti, obmezují se:

1. na nevyplněnou sumu směneční s úroky šest ze sta, počítajíc ode dne dospělosti;
2. na útraty za osvědčení a jiné výlohy,
3. na provisi, činící $\frac{1}{3}$ ze sta.

Přebývali postižník v jiném místě, nežli v místě platebním, musí se napředpsané sumy platiti v té měně (kursu), kterou má směnka, vydaná na viděnou z místa platebního do bydliště postižníka.

Nenili v místě platebním žádné měny (kursu) na to bydliště znějící, vezme se měna toho místa, které jest nejbližší bydlišti postižníka.

Měna má se písemně vysvědčiti, žádali toho postižník listkem měnným, zdělaným pod veřejným ověřením čili veřejnou autoritou, nebo vysvědčením přísežného dohodce, nebo nenili jednoho i druhého, vysvědčením dvou kupců.

Čl. 51. Indosovatel, který směnku vyplatil, nebo ji dostal způsobem rimesy, má právo, žádati od dřívějšího indosovatele nebo vydatele:

1. sumu, kterou zaplatil, nebo která mu rimesou byla zaplacená s úroky šest ze sta ode dne zaplacení;
2. vzešlé útraty,
3. provisi, činící $\frac{1}{3}$ ze sta.

Přebývali postižník na jiném místě, nežli postihatel, musí se napředpsané sumy zaplatiti v té měně, kterou má směnka na viděnou, vydaná z bydliště postihatele do bydliště postižníka.

Nenili v bydlišti postihatele žádné měny na bydliště postižníka znějící, vezme se měna toho místa, které jest nejbližší bydlišti postižníka.

Co se týká vysvědčení měny, platí ustanovení čl. 50.

Čl. 52. Ustanovení čl. 50 a 51, čís. 1 a 3 nepřekáží, aby se při postihu, vztahujícím se na některé místo zahraničné, při počítání užilo vyšších tam dovolených výměr.

Čl. 53. Postihatel může na sumu své pohledanosti na postižníka vydati směnku návratní.

K pohledanosti té přidá se v této případnosti i dohodné za prodávání směnky návratní a poplatky kolkové, ač jsouli jaké.

Směnka návratní musí býti vyplatná na viděnou a vydaná přímo (a drittura).

Čl. 54. Postižník zavázán jest směnku vyplatiti jen tehda, když se mu vydá směnka, osvědčení a vykvitovaný účet návratní.

Čl. 55. Indosovatel, ježto vyplatí některého ze svých nástupníků, může přeskrtnouti svou indosaci i indosaci svých nástupníků.

Art. 50. Die Regressansprüche des Inhabers, welcher den Wechsel Mangels Zahlung hat protestiren lassen, beschränken sich auf:

1. die nicht bezahlte Wechselsumme nebst 6 Procent jährlicher Zinsen vom Verfalltage ab,
2. die Protestkosten und anderen Auslagen,
3. eine Provision von $\frac{1}{3}$ Procent.

Die vorstehenden Beträge müssen, wenn der Regresspflichtige an einem anderen Orte, als dem Zahlungsorte wohnt, zu demjenigen Course gezahlt werden, welchen ein vom Zahlungsorte auf den Wohnort des Regresspflichtigen gezogener Wechsel auf Sicht hat.

Besteht am Zahlungsorte kein Cours auf jenen Wohnort, so wird der Cours nach demjenigen Platze genommen, welcher dem Wohnorte des Regresspflichtigen am nächsten liegt.

Der Cours ist auf Verlangen des Regresspflichtigen durch einen, unter öffentlicher Autorität ausgestellten Courszettel oder durch das Attest eines vereideten Mäklers, oder in Ermangelung derselben durch ein Attest zweier Kaufleute zu bescheinigen.

Art. 51. Der Indossant, welcher den Wechsel eingelöst oder als Rimesse erhalten hat, ist von einem früheren Indossanten oder von dem Aussteller zu fordern berechtigt:

1. die von ihm gezahlte oder durch Rimesse berichtigte Summe nebst 6 Procent jährlicher Zinsen vom Tage der Zahlung,
2. die ihm entstandenen Kosten,
3. eine Provision von $\frac{1}{3}$ Procent.

Die vorstehenden Beträge müssen, wenn der Regresspflichtige an einem anderen Orte als der Regressnehmer wohnt, zu demjenigen Course gezahlt werden, welchen ein vom Wohnorte des Regressnehmers auf den Wohnort des Regresspflichtigen gezogener Wechsel auf Sicht hat.

Besteht im Wohnorte des Regressnehmers kein Cours auf den Wohnort des Regresspflichtigen, so wird der Cours nach demjenigen Platze genommen, welcher dem Wohnorte des Regresspflichtigen am nächsten liegt.

Wegen der Bescheinigung des Courses kommt die Bestimmung des Art. 50 zur Anwendung.

Art. 52. Durch die Bestimmungen der Art. 50 und 51 Nr. 1 und 3 wird bei einem Regresse auf einen ausländischen Ort die Berechnung höherer, dort zulässiger Sätze nicht ausgeschlossen.

Art. 53. Der Regressnehmer kann über den Betrag seiner Forderung einen Rückwechsel auf den Regresspflichtigen ziehen.

Der Forderung treten in diesem Falle noch die Mäklergebühren für Negotirung des Rückwechsels, so wie die etwaigen Stämpelgebühren hinzu.

Der Rückwechsel muss auf Sicht zahlbar und unmittelbar (a drittura) gestellt werden.

Art. 54. Der Regresspflichtige ist nur gegen Auslieferung des Wechsels, des Protestes und einer quittirten Retourrechnung Zahlung zu leisten verbunden.

Art. 55. Jeder Indossant, der einen seiner Nachmänner befriedigt hat, kann sein eigenes und seiner Nachmänner Indossament austreichen.

IX. Prostřednictví čili intervence.

1. Příjmutí pro čest.

Čl. 56. Jest-li na směnce pro nepřijmutí osvědčené podpůrní adresa, znějící na místo platební, musí se dříve žádati za přijmutí u adresy podpůrní, nežli se může vyhledávati pojištění.

Mezi více adresami podpůrními přísluší přednost té, jejímž placením nejvíce zavázaných se osvobodí.

Čl. 57. Aby přijala pro čest osoba některá, ježto na směnce není jmenována jakožto popůrní adresa, k tomu majitel nemusí povolití.

Čl. 58. Příjemce pro čest musí sobě dáti vydati protest pro nepřijmutí předsevzatý, zaplativ útraty vzešlé, a v přídavku k němu dáti připomenouti, že směnka byla přijata pro čest.

Příjemce musí poctěnému o prostřednictví tomto vědět dáti, protest jemu zaslati, a dáti ve dvou dnech po dnu, kterého byl protest předsevzat, oznámení toto i s protestem na poštu.

Opomenuli toho, práv jest ze škod opomenutím tímto vzešlých.

Čl. 59. Nepřipomenul-li příjemce pro čest ve svém přijmutí, pro čí počest směnka byla přijata, pokládá se vydatel za poctěného.

Čl. 60. Příjemce pro čest jest z přijmutí svého zavázán způsobem směnečným veškerým nástupníkům poctěného. Závazek tento pomíjí, nepředložili se směnka příjemci pro čest k placení nejdéle druhého dne všedního po dnu platebním.

Čl. 61. Přijmeli směnku pro čest některá podpůrní adresa, nebo některý jiný prostředník, nepřisluší majiteli a nástupníkům poctěného právo, táhnouti se na pojištění.

Poctěný a jeho předchůdcové mohou ale takového pojištění vyhledávati.

2. Placení pro čest.

Čl. 62. Jsouli na směnce, kterou směnečník nevyplatil, nebo na přepisu směnky adresy podpůrné, nebo nějaké čestné přijmutí, které znějí na místo platební, musí majitel předložiti směnku k placení veškerým adresám podpůrným a příjemci pro čest nejdéle druhého dne všedního po dnu platebním, a dáti připomenouti v protestu pro neplacení předsevzatém neb v přídavku k němu, kterak to vypadlo.

Neučinili toho, nebude moci ničehož postihovati na adresujícím nebo poctěném a jich nástupnících.

Nepřijmeli majitel zaplacení pro čest, podané sobě od některého jiného prostředníka, přijde o postih na nástupníky poctěného.

Čl. 63. Platiteli pro čest vydati se musí směnka i protest, pro neplacení předsevzatý, když nahradí útraty tudy vzešlé.

Placením pro čest vstoupí on v práva, která přísluší majiteli (čl. 50 a 52) na poctěného, jeho předchůdce a příjemce.

Čl. 64. Nabízíli se jich více k přijmutí směnky pro čest, přísluší přednost tomu, jehož placením se osvobodí nejvíce směnečních povinníků.

IX. Intervention.

1. Ehrenannahme.

Art. 56. Befindet sich auf einem Mangels Annahme protestirten Wechsel eine auf den Zahlungsort lautende Nothadresse, so muss, ehe Sicherstellung verlangt werden kann, die Annahme von der Nothadresse gefordert werden.

Unter mehreren Nothadressen gebührt derjenigen der Vorzug, durch deren Zahlung die meisten Verpflichteten befreit werden.

Art. 57. Die Ehrenannahme von Seiten einer nicht auf den Wechsel als Nothadresse benannten Person braucht der Inhaber nicht zuzulassen.

Art. 58. Der Ehrenacceptant muss sich den Protest Mangels Annahme gegen Erstattung der Kosten aushändigen und in einem Anhang zu demselben die Ehrenannahme bemerken lassen.

Er muss den Honoraten unter Uebersendung des Protestes von der geschehenen Intervention benachrichtigen und diese Benachrichtigung mit dem Proteste innerhalb zweier Tage nach dem Tage der Protesterhebung zur Post geben.

Unterlässt er diess, so haftet er für den durch die Unterlassung entstehenden Schaden.

Art. 59. Wenn der Ehrenacceptant unterlassen hat, in seinem Accepte zu bemerken, zu wessen Ehren die Annahme geschieht, so wird der Aussteller als Honorat angesehen.

Art. 60. Der Ehrenacceptant wird den sämtlichen Nachmännern des Honoraten durch die Annahme wechsehnässig verpflichtet. Diese Verpflichtung erlischt, wenn dem Ehrenacceptanten der Wechsel nicht spätestens am zweiten Werktag nach dem Zahlungstage zur Zahlung vorgelegt wird.

Art. 61. Wenn der Wechsel von einer Nothadresse oder einem anderen Intervenienten zu Ehren angenommen wird, so haben der Inhaber und die Nachmänner des Honoraten keinen Regress auf Sicherstellung.

Derselbe kann aber von dem Honoraten und dessen Vormännern geltend gemacht werden.

2. Ehrenbezahlung.

Art. 62. Befinden sich auf dem von dem Bezogenen nicht eingelösten Wechsel oder der Copie Nothadressen, oder ein Ehrenaccept, welche auf den Zahlungsort lauten, so muss der Inhaber den Wechsel spätestens am zweiten Werktag nach dem Zahlungstage den sämtlichen Nothadressen und dem Ehrenacceptanten zur Zahlung vorlegen, und den Erfolg im Proteste Mangels Zahlung oder in einem Anhang zu demselben bemerken lassen.

Unterlässt er diess, so verliert er den Regress gegen den Adressanten oder Honoraten und deren Nachmänner.

Weist der Inhaber die von einem anderen Intervenienten angebotene Ehrenzahlung zurück, so verliert er den Regress gegen die Nachmänner des Honoraten.

Art. 63. Dem Ehrenzahler muss der Wechsel und der Protest Mangels Zahlung gegen Erstattung der Kosten ausgehändigt werden.

Er tritt durch die Ehrenzahlung in die Rechte des Inhabers (Art. 50 und 52) gegen den Honoraten, dessen Vormänner und den Acceptanten.

Art. 64. Unter Mehreren, welche sich zur Ehrenzahlung erbieten, gebührt demjenigen der Vorzug, durch dessen Zahlung die meisten Wechselverpflichteten befreit werden.

(Böhm.)

Prostředník, který platí, ačkoliv poznati možná ze směnky nebo protestu, že přijmouti chtěl směnku někdo jiný, jemužby on tudy měl ustoupiti, nemůže ničehož postihovati na těch indosovatelích, kteříby se byli osvobodili placením, k němuž onen druhý se byl nabídnul.

Čl. 65. Příjemce pro čest, na kterého nepřijde placení, poněvadž směnečník nebo některý jiný prostředník zaplatil, má právo, žádati od platicího provisi $\frac{1}{3}$ ze sta.

X. Zmnohonásobení směnky.

1. Duplikáty směnky.

Čl. 66. Vydatel směnky vydané povinen jest, dáti remitentovi, žádáti za to, více v stejná slova sepsaných exemplářů směnky.

Exempláře tyto musí býti v kontextu jmenovány jakožto směnka první, druhá, třetí a t. d., siceby se každý exemplář pokládal za směnku zvláštní (směnku jedinou.)

I indosovník žádati může za duplikát směnky. On musí strany toho hleděti k svému nejbližšímu předchůdci, který se musí zase obrátiti na svého předchůdce, až se žádost ta dostane k vydateli. Každý indosovník žádati může od svého předchůdce, aby se dřívější indosace na duplikátě opakovaly.

Čl. 67. Byl-li z více zdělaných exemplářů jeden zaplacen, pozbývají ostatní platnosti.

Zůstávají však z ostatních exemplářů závázání:

1. Indosovatel, který více exemplářů téže směnky indosoval na rozličné osoby, a všickni pozdější indosovatelé, jichžto podpisy se nacházejí na exemplářích, při placení zpět nevrácených, z jich indosací;
2. příjemce, který přijal více exemplářů téže směnky, z akceptů, nacházejících se na exemplářích, ježto nebyly navraceny při zaplacení.

Čl. 68. Kdo zaslal jeden z více exemplářů směnky k přijmutí, musí připomenouti na ostatních exemplářích, u koho jest nalezti exemplář, jež byl zaslal k přijmutí. Neučiní-li se však toto připomenutí, nepozbývá směnka proto platnosti směneční.

Schovatel exempláře k přijmutí zasláního závázán jest, vydati jej tomu, kdo jakožto indosovník (čl. 36.) nebo jiným způsobem vykáže právo, že jej může převzít.

Čl. 69. Majitel duplikátu, na kterém jest udáno, u koho se nachází exemplář zasláný k přijmutí, nemůže pro nepřijmutí táhnouti se dříve na pojištění a pro neplacení na zaplacení, až dá protestem zjistiti:

1. že mu od schovatele nebyl vydán exemplář k přijmutí zasláný, a
2. že nebylo možná toho obdržeti, aby byl duplikát přijat nebo vyplacen.

Ein Intervenant, welcher zahlt, obgleich aus dem Wechsel oder Proteste ersichtlich ist, dass ein Anderer, dem er hiernach nachstehen müsste, den Wechsel einzulösen bereit war, hat keinen Regress gegen diejenigen Indossanten, welche durch Leistung der von dem Anderen angebotenen Zahlung befreit worden wären.

Art. 65. Der Ehrenacceptant, welcher nicht zur Zahlungsleistung gelangt, weil der Bezogene oder ein anderer Intervenant bezahlt hat, ist berechtigt, von dem Zahlenden eine Provision von $\frac{1}{3}$ Procent zu verlangen.

X. Vervielfältigung eines Wechsels.

1. Wechselduplicate.

Art. 66. Der Aussteller eines gezogenen Wechsels ist verpflichtet, dem Remittenten auf Verlangen mehrere gleichlautende Exemplare des Wechsels zu überliefern.

Dieselben müssen im Contexte als Prima, Secunda, Tertia u. s. w. bezeichnet seyn, widrigenfalls jedes Exemplar als ein für sich bestehender Wechsel (Sola-Wechsel) erachtet wird.

Auch ein Indossatar kann ein Duplicat des Wechsels verlangen. Er muss sich dieserhalb an seinen unmittelbaren Vormann wenden, welcher wieder an seinen Vormann zurück gehen muss, bis die Anforderung an den Aussteller gelangt. Jeder Indossatar kann von seinem Vormanne verlangen, dass die früheren Indossamente auf dem Duplicate wiederholt werden.

Art. 67. Ist von mehreren ausgefertigten Exemplaren das eine bezahlt, so verlieren dadurch die anderen ihre Kraft.

Jedoch bleiben aus den übrigen Exemplaren verhaftet:

- 1) der Indossant, welcher mehrere Exemplare desselben Wechsels an verschiedene Personen indossirt hat, und alle späteren Indossanten, deren Unterschriften sich auf den, bei der Zahlung nicht zurückgegebenen Exemplaren befinden, aus ihren Indossamenten;
- 2) der Acceptant, welcher mehrere Exemplare desselben Wechsels acceptirt hat, aus den Accepten auf den bei der Zahlung nicht zurückgegebenen Exemplaren.

Art. 68. Wer eines von mehreren Exemplaren eines Wechsels zur Annahme versandt hat, muss auf den übrigen Exemplaren bemerken, bei wem das von ihm zur Annahme versandte Exemplar anzutreffen ist. Das Unterlassen dieser Bemerkung entzieht jedoch dem Wechsel nicht die Wechselkraft.

Der Verwahrer des zum Accepte versandten Exemplars ist verpflichtet, dasselbe demjenigen auszuliefern, der sich als Indossatar (Art. 36) oder auf andere Weise zur Empfangnahme legitimirt.

Art 69. Der Inhaber eines Duplicats, auf welchem angegeben ist, bei wem das zum Accepte versandte Exemplar sich befindet, kann Mangels Annahme desselben den Regress auf Sicherstellung und Mangels Zahlung den Regress auf Zahlung nicht eher nehmen, als bis er durch Protest hat feststellen lassen:

- 1) dass das zum Accepte versandte Exemplar ihm vom Verwahrer nicht verabsolgt worden ist, und
- 2) dass auch auf das Duplicat die Annahme oder die Zahlung nicht zu erlangen gewesen.

2. Přepis směnky.

Čl. 70. Přepisy směnky musí obsahovati přepis směnky a indosací i po-
znamenání na něm se nacházejících, a musí na nich býti slova „až dotud přepis (kopie)“
nebo jiné tomu podobné vyznačení.

V přepise má se podotknouti, u koho jest naleztí prvopis směnky, ježto byl za-
slán k přijmutí. Neučiníli se však toto připomenutí, nepozbývá indosovaný přepis
proto směnečné platnosti.

Čl. 71. Každá původní indosace, ježto se nachází na přepisu směnky, zavazuje
indosovatele tak, jakoby byla na směnce původní.

Čl. 72. Schovatel směnky původní zavázán jest, vydati ji majiteli přepisu,
opatřeného jedním nebo více původními indosacemi, pokud se prokáže, že jakožto indo-
sovník nebo z jiné příčiny má právo, ji převzít.

Nevydá-li schovatel směnku původní, má majitel směnky přepsané právo, vyhle-
dávatí pojištění, teprv když se předsevzal protest v čl. 69. č. 1 podotknutý, a právo,
pohledávati placení na těch, jichžto původní indosace nacházejí se na přepisu, teprv
když nastal den dospělosti v přepisu udaný.

XI. Směnky ztracené.

Čl. 73. Vlastník směnky ztracené může žádati za amortisaci čili umoření směn-
ky té u soudu místa platebního.

Soud, k němuž podána byla žádost za umoření směnky, má vydati na to list
provolací a vyzvati v něm majitele směnky, aby ji k právu předložil, i vyměřiti
lhůtu na 45 dní, a položití začátek její, není-li směnka ještě dospělá, na den po do-
spělosti směnky nejprv příští.

Po započetí jednání umořovacího a po dospělosti směnky může vlastník žádati
příjemce, aby zaplatil, dále jistotu až do umoření směnky. Nedá-li ale takové jistoty,
může toliko žádati, aby suma, která z přijmutí se musí platiti, složena byla u soudu.

Čl. 74. Majitel směnky, kterýž dle ustanovení čl. 36. se prokázal čili legiti-
moval, může jen tehda býti přidržen, aby ji vydal, když nabyl směnku v zlé důvěře,
nebo když se dopustil při nabytí směnky hrubé nedbanlivosti.

XII. Směnky falešné.

Čl. 75. I když jest podpis vydatel směnky falešný nebo zfalšovaný, podrží před-
ce pravé přijmutí i pravé indosace směnečnou platnost.

Čl. 76. Ze směnky, na které jest falešná neb zfalšovaná akceptace nebo indo-
sace, zůstávají zavázání způsobem směnečným veškerí indosovatelé i vydatel, jichžto
podpisy jsou pravé.

XIII. Promlčení směneční.

Čl. 77. Právo, táhnouti se způsobem směnečným na příjemce, promlčuje se ve
třech letech, počítajíc ode dne dospělé směnky.

2. Wechselcopien.

Art. 70. Wechselcopien müssen eine Abschrift des Wechsels und der darauf befindlichen
Indossamente und Anmerkungen enthalten und mit der Erklärung: „bis hierher Abschrift
(Copie)“ oder mit einer ähnlichen Bezeichnung versehen seyn.

In der Copie ist zu bemerken, bei wem das zur Annahme versandte Original des Wech-
sels anzutreffen ist. Das Unterlassen dieser Bemerkung entzieht jedoch der indossirten Copie
nicht ihre wechselfähige Kraft.

Art. 71. Jedes auf einer Copie befindliche Original-Indossament verpflichtet den Indos-
santen eben so, als wenn es auf einem Original-Wechsel stünde.

Art. 72. Der Verwahrer des Original-Wechsels ist verpflichtet, denselben dem Besitzer
einer mit einem oder mehreren Original-Indossamenten versehenen Copie auszuliefern, sofern
sich derselbe als Indossatar oder auf andere Weise zur Empfangnahme legitimirt.

Wird der Original-Wechsel vom Verwahrer nicht ausgeliefert, so ist der Inhaber der
Wechselcopie nur nach Aufnahme des im Art. 69 Nr. 1 erwähnten Protestes Regress auf
Sicherstellung und nach Eintritt des in der Copie angegebenen Verfallstages Regress auf
Zahlung gegen diejenigen Indossanten zu nehmen berechtigt, deren Original-Indossamente auf
der Copie befindlich sind.

XI. Abhanden gekommene Wechsel.

Art. 73. Der Eigenthümer eines abhanden gekommenen Wechsels kann die Amortisation
desselben bei dem Gerichte des Zahlungsortes beantragen.

Das Gericht, bei welchem ein Gesuch um Amortisation eines Wechsels überreicht wor-
den ist, hat hierüber ein Edict mit der Aufforderung an den Inhaber des Wechsels, denselben
dem Gerichte vorzulegen, zu erlassen, darin die Frist auf 45 Tage zu bestimmen, und den
Anfang derselben, wenn der Wechsel noch nicht fällig ist, auf den ersten Tag nach der Ver-
fallzeit des Wechsels festzusetzen.

Nach Einleitung des Amortisationsverfahrens und nach der Verfallzeit des Wechsels
kann der Eigenthümer vom Acceptanten Zahlung fordern, wenn er bis zur Amortisation des
Wechsels Sicherheit bestellt. Ohne eine solche Sicherheitsstellung ist er nur die Deposition
der aus dem Accepte schuldigen Summe bei Gericht zu fordern berechtigt.

Art. 74. Der nach den Bestimmungen des Art. 36 legitimirte Besitzer eines Wechsels
kann nur dann zur Herausgabe desselben angehalten werden, wenn er den Wechsel in bösem
Glauben erworben hat oder ihm bei der Erwerbung des Wechsels eine grobe Fahrlässigkeit
zur Last fällt.

XII. Falsche Wechsel.

Art. 75. Auch wenn die Unterschrift des Ausstellers eines Wechsels falsch oder verfälscht
ist, behalten dennoch das echte Accept und die echten Indossamente die wechselfähige Wirkung.

Art. 76. Aus einem, mit einem falschen oder verfälschten Accepte oder Indossamente
versehenen Wechsel bleiben sämmtliche Indossanten und der Aussteller, deren Unterschriften
echt sind, wechselfähig verpflichtet.

XIII. Wechselverjährung.

Art. 77. Der wechselfähige Anspruch gegen den Acceptanten verjährt in drei Jahren
vom Verfallstage des Wechsels an gerechnet.

Čl. 78. Práva postihací majitele (čl. 50) na vydatele a na ostatní předchůdce promlčují se:

- 1.) ve třech měsících, když byla směnka výplatná v Evropě, kromě Islandu a ostrovů Faröerských;
- 2.) v šesti měsících, když byla směnka výplatná v přímorských zemích Asiatských a Afrických podle moře Středoziemního a Černého, nebo na náležejících k přímoří tomu ostrovech v těchto mořích.
- 3.) v osmnácti měsících, když byla směnka výplatná v jiné mimoevropské zemi nebo na Islandu nebo na ostrovech Faröerských.

Promlčení na majitele počíná ode dne předsevzatého protestu.

Čl. 79. Práva postihací indosovatele (§. 51.) na vydatele a ostatní předchůdce promlčují se;

- 1.) ve třech měsících, když postihatel přebývá v Evropě, kromě Islandu a ostrovů Faröerských;
- 2.) v šesti měsících, když postihatel přebývá v přímorských zemích Asiatských a Afrických podle moře Středoziemního a Černého, nebo na ostrovech v mořích těchto k přímoří tomu náležejících;
- 3.) v osmnácti měsících, když přebývá postihatel v jiné mimoevropské zemi aneb v Islandu nebo na ostrovech Faröerských.

Na indosovatele běží lhůta, jestli zaplatil dříve nežli podána byla na něho žaloba směneční, ode dne placení, ve všech ostatních případech ale ode dne dodané mu žaloby nebo obsílky.

Čl. 80. Promlčení (čl. 77—79) přerušuje se jenom dodáním žaloby a toliko vzhledem na tu osobu, na kterou svědčí žaloba,

Však ale zastupuje v tom ohledu opovědění rozepře, od obžalovaného učiněné, místo žaloby.

XIV. Právo žalobní věřitele směnečního.

Čl. 81. Směnečný závazek vztahuje se na vydatele, příjemce a indosovatele směnky, jakož i na každého, kdo spolupodepsal směnku, prepis směnky, akceptaci nebo indosaci, a to i tehdy, když se při tom jmenoval toliko rukojmím (per aval).

Povinnost osob těchto vztahuje se na všechno, čehož pohledávati může majitel směnky pro nevyplnění závazku směnečního.

Majitel směnky držeti se může, co se týče celé jeho pohledanosti, jednotlivých osob; na jeho vůli záleží, na koho ze směnečních povinníků se chce nejdříve táhnouti.

Čl. 82. Dlužník směneční užití může jen takových odpovědí, které vycházejí ze samého práva směnečního, nebo které mu přísluší přímo na žalobníka, jenž právě žaluje.

Čl. 83. Pominul-li směnečný závazek vydatele nebo příjemce promlčením nebo tím, že se opomenulo učiniti, co k udržení práva směnečního zákonem bylo předepsáno, zůstávají vydatel neb příjemce majitelovi směnky zavázáni jen dotud, pokud by se s jeho škodou obohatili.

Art. 78. Die Regressansprüche des Inhabers (Art. 50), gegen den Aussteller und die übrigen Vormänner verjähren:

- 1) in 3 Monaten, wenn der Wechsel in Europa, mit Ausnahme von Island und den Färöern, zahlbar war;
- 2) in 6 Monaten, wenn der Wechsel in den Küstenländern von Asien und Afrika längs des mittelländischen und schwarzen Meeres, oder in den dazu gehörigen Inseln dieser Meere zahlbar war;
- 3) in 18 Monaten, wenn der Wechsel in einem anderen aussereuropäischen Lande oder in Island oder den Färöern zahlbar war.

Die Verjährung beginnt gegen den Inhaber mit dem Tage des erhobenen Protestes.

Art. 79. Die Regressansprüche des Indossanten (Art. 51) gegen den Aussteller und die übrigen Vormänner verjähren:

- 1) in 3 Monaten, wenn der Regressnehmer in Europa, mit Ausnahme von Island und den Färöern wohnt;
- 2) in 6 Monaten, wenn der Regressnehmer in den Küstenländern von Asien und Afrika längs des mittelländischen und schwarzen Meeres oder in den dazu gehörigen Inseln dieser Meere wohnt;
- 3) in 18 Monaten, wenn der Regressnehmer in einem anderen aussereuropäischen Lande oder in Island oder den Färöern wohnt.

Gegen den Indossanten läuft die Frist, wenn er, ehe eine Wechselklage gegen ihn angestellt worden, gezahlt hat, vom Tage der Zahlung, in allen übrigen Fällen aber vom Tage der ihm geschehenen Behändigung der Klage oder Ladung.

Art. 80. Die Verjährung (Art. 77—79) wird nur durch Behändigung der Klage unterbrochen und nur in Beziehung auf denjenigen, gegen welchen die Klage gerichtet ist.

Jedoch vertritt in dieser Hinsicht die von dem Verklagten geschehene Streitverkündigung die Stelle der Klage.

XIV. Klagerecht des Wechselgläubigers.

Art. 81. Die wechsellässige Verpflichtung trifft den Aussteller, Acceptanten und Indossanten des Wechsels, so wie einen Jeden, welcher den Wechsel, die Wechselcopie, das Accept oder das Indossament mitunterzeichnet hat, selbst dann, wenn er sich dabei nur als Bürge (per aval) benannt hat.

Die Verpflichtung dieser Personen erstreckt sich auf Alles, was der Wechselinhaber wegen Nichterfüllung der Wechselverbindlichkeit zu fordern hat.

Der Wechselinhaber kann sich wegen seiner ganzen Forderung an den Einzelnen halten; es steht in seiner Wahl, welchen Wechselverpflichteten er zuerst in Anspruch nehmen will.

Art. 82. Der Wechselschuldner kann sich nur solcher Einreden bedienen, welche aus dem Wechselrechte selbst hervorgehen oder ihm unmittelbar gegen den jedesmaligen Kläger zustehen.

Art. 83. Ist die wechsellässige Verbindlichkeit des Ausstellers oder des Acceptanten durch Verjährung oder dadurch, dass die zur Erhaltung des Wechselrechts gesetzlich vorgeschriebenen Handlungen verabsäumt sind, erloschen, so bleiben dieselben dem Inhaber nur so weit, als sie sich mit dessen Schaden bereichern würden, verpflichtet.

Na indosovatele, jichž směnečný závazek pominul, nelze se táhnouti takovým způsobem.

XV. Zahraničné zákonodárství.

Čl. 84. Spůsobnost cizozemce, vejíti v povinnost směneční, posuzuje se dle zákonů té země, do které on náleží. Cizozemec ale, který dle zákonů své vlasti k směnkám není způsobný, zavazuje se, přejmeli povinnosti směneční v těchto zemích, dotud, pokud jest způsobný k směnkám dle zákonů zemí těchto.

Čl. 85. Podstatné náležitosti směnky v cizích zemích vydané, jakož i každého prohlášení v zemích cizích zdělaného, posuzují se dle zákonů toho místa, kde se to prohlášení stalo.

Byla-li ale prohlášení směnečná v zemích cizích zdělána tak, jak toho zdejší zákonové žádají, nemůže z toho, že jsou dle zákonů cizozemských nedostatečná, vzejíti nižádná námitka proti právní závaznosti těch prohlášení, která později v zemích těchto na směnku byla napsána.

Taktéž mají směneční platnost prohlášení směnečná, jimiž se zavazuje některý zdejší obyvatel jinému obyvateli zdejšímu v cizozemsku, byť by zdělána byla jen tak, jak toho zdejší zákonové žádají.

Čl. 86. Co se týče formy jednání, ježto se mají se směnkou v místě zahraničním předsevzítí pro vykonání nebo obdržení práva směnečného, rozhoduje platící tam právo.

XVI. Protest čili osvědčení směneční.

Čl. 87. Všeliký protest čili osvědčení směneční musí se předse vzítí skrze notáře nebo úředníka soudního.

Aby se k tomu přivzali svědkové nebo písař protokolu, není potřebí.

Čl. 88. Protest musí obsahovati:

1. doslovný přepis směnky nebo přepisu, i všech na jednom neb na druhém se nacházejících indosací a připomenutí;
2. jméno nebo firmu osob, pro které a na které se protest předse bere;
3. to, zač se žádala osoba, na niž se protest učinil, odpověď její nebo připomenutí, že žádné odpovědi nedala, nebo že nemohla býti nalezena;
4. udání místa, jakož i kalendářního dne, měsíce a roku, kterého se stalo vybidnutí (č. 3), nebo kterého byl o ně, však bez účinku, pokus učiněn;
5. v případě přijmutí pro čest nebo zaplacení pro čest musí se připomenouti, kým, pro koho a jak bylo podáno a učiněno;
6. podpis notáře nebo soudního úředníka, který osvědčení předse vzal, s připomenou úřední pečeti.

Čl. 89. Musili se nějaké směnečné konání žádati od více osob, potřebí jest toliko jedné protestní listiny o takovémto kolikerém vybidnutí.

Čl. 90. Notáři a úředníci soudní povinni jsou, předsevzaté od nich protesty

Gegen die Indossanten, deren wechselfähige Verbindlichkeit erloschen ist, findet ein solcher Anspruch nicht Statt.

XV. Ausländische Gesetzgebung.

Art. 84. Die Fähigkeit eines Ausländers, wechselfähige Verpflichtungen zu übernehmen, wird nach den Gesetzen des Staates beurtheilt, welchem derselbe angehört. Jedoch wird ein nach den Gesetzen seines Vaterlandes nicht wechselfähiger Ausländer durch Uebernahme von Wechselverbindlichkeiten im Inlande verpflichtet, in sofern er nach den Gesetzen des Inlandes wechselfähig ist.

Art. 85. Die wesentlichen Erfordernisse eines im Auslande ausgestellten Wechsels, so wie jeder anderen im Auslande ausgestellten Wechselerklärung werden nach den Gesetzen des Ortes beurtheilt, an welchem die Erklärung erfolgt ist.

Entsprechen jedoch die im Auslande geschehenen Wechselklärungen den Anforderungen des inländischen Gesetzes, so kann daraus, dass sie nach ausländischen Gesetzen mangelhaft sind, kein Einwand gegen die Rechtsverbindlichkeit der später im Inlande auf den Wechsel gesetzten Erklärungen entnommen werden.

Eben so haben Wechselklärungen, wodurch sich ein Inländer einem anderen Inländer im Auslande verpflichtet, Wechselkraft, wenn sie auch nur den Anforderungen der inländischen Gesetzgebung entsprechen.

Art. 86. Ueber die Form der mit einem Wechsel an einen ausländischen Platze zur Ausübung oder Erhaltung des Wechselrechtes vorzunehmenden Handlungen entscheidet das dort geltende Recht.

XVI. Protest.

Art. 87. Jeder Protest muss durch einen Notar oder einen Gerichtsbeamten aufgenommen werden.

Der Zuziehung von Zeugen oder eines Protokollführers bedarf es dabei nicht.

Art. 88. Der Protest muss enthalten:

- 1) eine wörtliche Abschrift des Wechsels oder der Copie und aller darauf befindlichen Indossamente und Bemerkungen;
- 2) den Namen oder die Firma der Personen, für welche und gegen welche der Protest erhoben wird;
- 3) das an die Person, gegen welche protestirt wird, gestellte Begehren, ihre Antwort oder die Bemerkung, dass sie keine gegeben habe oder nicht anzutreffen gewesen sei;
- 4) die Angabe des Ortes, so wie des Kalendertages, Monats und Jahres, an welchem die Aufforderung (Nr. 3) geschehen oder ohne Erfolg versucht worden ist;
- 5) im Falle einer Ehrenannahme oder einer Ehrenzahlung die Erwähnung, von wem, für wem und wie sie angeboten und geleistet wird;
- 6) die Unterschrift des Notars oder des Gerichtsbeamten, welcher den Protest aufgenommen hat, mit Beifügung des Amtssiegels.

Art. 89. Muss eine wechselfähige Leistung von mehreren Personen verlangt werden, so ist über die mehrfache Aufforderung nur eine Protesturkunde erforderlich.

Art. 90. Die Notare und Gerichtsbeamten sind schuldig, die von ihnen aufgenommenen
(Böhm.)

dle celého jich znění den ode dne a v pořádku dle datům vepsati do zvláštního rejstříku, který list od listu opatřen jest čísly pořad jdoucími.

XVII. Místo a čas k předkládání čili presentaci a k jiným výkonům v obchodu směnečným.

Čl. 91. Předložení směnky k přijmutí nebo k placení, protestování čili osvědčování, žádání duplikátu směnky, jakož i všeliké jiné výkony, ježto se mají předsevzít u jisté osoby, musí se předsevzít v její místnosti obchodní neb živnostní, a neníli takové, v jejím obydlí. V jiném místě, k. p. na burse, státi se to může toliko s obapolným srozuměním.

Že se nemohla vypátrati obchodní neb živnostní místnost nebo obydlí, má se teprv tehda pokládati za zjištěné, když i dotázka, od notáře nebo úředníka soudního na místní policejní úřad o tom učiněná, zůstala bez účinku, což se pak má připomenouti v protestu.

Čl. 92. Dospěla-li směnka v neděli nebo v obecný svátek, jest nejbližší den všední den platební. Taktéž se může žádati jen v den všední, by duplikát směnky byl vydán, by učinilo se prohlášení, zdali směnka se přijímá, aneb jakékoliv jiné prohlášení. Připadáli doba, v které se nejdéle žádati musí za předsevzetí některého napřed uvedeného výkonu, na neděli aneb obecný svátek, žádati se musí za takový výkon v nejbližší den všední.

Totéž ustanovení vztahuje se i na osvědčování směnky.

Čl. 93. Jsouli v některém místě směnečným obecné dni platební (dni výběrní), netřeba platiti směnku, která mezi dni platebními dospěla, dříve, nežli v nejbližší den platební, pokud snad nezní směnka na viděnou.

Lhůta v čl. 41 pro osvědčování neplacení vyměřená nesmí se však překročiti.

XVIII. Nedostatečné podpisy.

Čl. 94. Směnečná prohlášení, v nichž se na místo jména položily křížky nebo jiná znamení, mají jen tehda platnosti směnečné, když jsou znamení tato soudem nebo notářem ověřena.

Čl. 95. Kdo podepíše směnečné prohlášení jakožto plnomocník někoho jiného, nemaje k tomu plnomocenství, zavázán jest osobou svou v témž způsobu, jak by byl zavázán býval domnělý zmocnitel, kdyby se bylo zmocnění stalo.

Totéž platí o poručnících a jiných zástupcích, kteří překročivše svá oprávnění, vydávají směnečná prohlášení.

Oddělení třetí.

O směnkách vlastních.

Čl. 96. Podstatné náležitosti směnky vlastní (suché) jsou:

1. Aby se přijalo do samé směnky pojmenování, že jest to směnka, nebo jestli směnka zdělána v cizí řeči, aby se přijal takový význam v řeči cizí, který se srovnává s oním pojmenováním;

Proteste nach deren ganzem Inhalte Tag für Tag und nach Ordnung des Datums in ein besonderes Register einzutragen, das von Blatt zu Blatt mit fortlaufenden Zahlen versehen ist.

XVII. Ort und Zeit für die Präsentation und andere im Wechselverkehre vorkommenden Handlungen.

Art. 91. Die Präsentation zur Annahme oder Zahlung, die Protes'erhebung, die Abforderung eines Wechsel-Duplicats, so wie alle sonstigen bei einer bestimmten Person vorzunehmenden Acte müssen in deren Geschäftslocal und in Ermanglung eines solchen, in deren Wohnung vorgenommen werden. An einem andern Orte, z. B. an der Börse, kann diess nur mit beiderseitigem Einverständnisse geschehen.

Dass das Geschäftslocal oder die Wohnung nicht zu ermitteln sei, ist erst alsdann als festgestellt anzunehmen, wenn auch eine dieserhalb bei der Polizeibehörde des Orts geschehene Nachfrage des Notars oder des Gerichtsbeamten fruchtlos geblieben ist, welches im Proteste bemerkt werden muss.

Art. 92. Verfällt der Wechsel an einem Sonntage oder allgemeinen Feiertage, so ist der nächste Werktag der Zahlungstag. Auch die Herausgabe eines Wechsel-Duplicats, die Erklärung über die Annahme, so wie jede andere Erklärung, können nur an einem Werktag gefordert werden. Fällt der Zeitpunkt, in welchem die Vornahme einer der vorstehenden Handlungen spätestens gefordert werden musste, auf einen Sonntag oder allgemeinen Feiertag, so muss diese Handlung am nächsten Werktag gefordert werden.

Dieselbe Bestimmung findet auch auf die Protesterhebung Anwendung.

Art. 93. Bestehen an einem Wechselplatze allgemeine Zahltag (Cassiertage), so braucht die Zahlung eines zwischen den Zahltagen fällig gewordenen Wechsels erst am nächsten Zahltag geleistet zu werden, sofern nicht der Wechsel auf Sicht lautet.

Die im Artikel 41 für die Aufnahme des Protestes Mangels Zahlung bestimmte Frist darf jedoch nicht überschritten werden.

XVIII. Mangelhafte Unterschriften.

Art. 94. Wechselklärungen, welche statt des Namens mit Kreuzen oder andern Zeichen vollzogen sind, haben nur dann, wenn diese Zeichen gerichtlich oder notariell beglaubigt worden, Wechselkraft.

Art. 95. Wer eine Wechselklärung als Bevollmächtigter eines Andern unterzeichnet, ohne dazu Vollmacht zu haben, haftet persönlich in gleicher Weise, wie der angebliche Machtgeber gehaftet haben würde, wenn die Vollmacht ertheilt gewesen wäre.

Dasselbe gilt von Vormündern und andern Vertretern, welche mit Ueberschreitung ihrer Befugnisse Wechselklärungen ausstellen.

Dritter Abschnitt.

Von eigenen Wechseln.

Art. 96. Die wesentlichen Erfordernisse eines eigenen (trockenen) Wechsels sind:

1. *die in den Wechsel selbst aufzunehmende Bezeichnung als Wechsel, oder, wenn der Wechsel in einer fremden Sprache ausgestellt ist, ein jener Bezeichnung entsprechender Ausdruck in der fremden Sprache;*

2. aby se udala suma peněžitá, ježto se má platiti;
3. aby se jmenovala osoba nebo firma, které nebo na jejíž řád vydatel chce platiti;
4. aby se ustanovil čas, kdy se má platiti (čl. 4, č. 4);
5. aby se vydatel podepsal svým jménem nebo svou firmou;
6. aby se udalo místo, den měsíce a rok, kde a kdy byla směнка vydána.

Čl. 97. Místo, kde byla směнка vydána, pokládá se při vlastní směnce, není-li zvláštní místo platební udáno, za místo platební a zároveň za bydliště vydatelovo.

Čl. 98. Následující ustanovení, učiněná v tomto zákoně pro směnky na jiného vydané, platí i o směnkách vlastních:

1. čl. 5 a 7 o formě směnky;
2. čl. 9—17 o indosaci;
3. čl. 19 a 20 o předložení smének znějících na jistý čas po vidění, s tím vyměřením, že směнка se musí předložiti vydateli;
4. čl. 29 o postihu k pojištění, s tím vyměřením, že postih ten má místa, jest-li vydatel nejistý;
5. čl. 30—40 o placení a právu, složiti dospělou sumu směneční, s tím vyměřením, že se složení toto státi může skrze vydatele;
6. čl. 41 a 42, jakož i čl. 45—55 o postihu na indosovatelích pro neplacení;
7. čl. 62—65 o placení pro čest;
8. čl. 70—72 o přepisech;
9. čl. 73—76 o směnkách ztracených a falešných, s tím vyměřením, že v případě čl. 73 placení předse jíti musí skrze vydatele;
10. čl. 78—96 o obecných pravidlech promlčení smének, o promlčení práv postihacích na indosovatele, o právě žalobním věřitele směnečního, o cizozemských zákonech směnečních, o protestu, o místě a času k předkládání a jiným v obchodu směnečním přicházejícím výkonům, jakož i o nedostatečných podpisech.

Čl. 99. Vlastní umístěné směnky mají se k placení podati umístěnci, aneb není-li umístěncem jmenován, vydateli samému v tom místě, kam směнка jest umístěna, a nezaplatili se, mají se tam dáti osvědčiti. Opomeneli kdo dáti v pravý čas směnku protestovati u umístěnce, pomíjí tím právo, hojiti se způsobem směnečným na vydateli a indosovatelích.

Čl. 100. Právo hojiti se způsobem směnečným na vydateli směnky vlastní, promlčuje se ve třech letech, počítajíc ode dne dospělé směnky.

- 2) die Angabe der zu zahlenden Geldsumme;
- 3) der Name der Person oder die Firma, an welche oder an deren Ordre der Aussteller Zahlung leisten will;
- 4) die Bestimmung der Zeit, zu welcher gezahlt werden soll (Art. 4 Nr. 4);
- 5) die Unterschrift des Ausstellers mit seinem Namen oder seiner Firma;
- 6) die Angabe des Ortes, Monatstages und Jahres der Ausstellung.

Art. 97. Der Ort der Ausstellung gilt für den eigenen Wechsel, in sofern nicht ein besonderer Zahlungsort angegeben ist, als Zahlungsort und zugleich als Wohnort des Ausstellers.

Art. 98. Nachstehende, in diesem Gesetze für gezogene Wechsel gegebene Vorschriften gelten auch für eigene Wechsel:

- 1) die Art. 5 und 7 über die Form des Wechsels;
- 2) die Art. 9—17 über das Indossament;
- 3) die Art. 19 und 20 über die Präsentation der Wechsel auf eine Zeit nach Sicht mit der Massgabe, dass die Präsentation dem Aussteller geschehen muss;
- 4) der Art. 29 über den Sicherheitsregress mit der Massgabe, dass derselbe im Falle der Unsicherheit des Ausstellers stattfindet;
- 5) die Art. 30—40 über die Zahlung und die Befugnis zur Deposition des fälligen Wechselbetrages mit der Massgabe, dass letztere durch den Aussteller geschehen kann;
- 6) die Art. 41 und 42, so wie die Art. 45—55 über den Regress Mangels Zahlung gegen den Indossanten;
- 7) die Art. 62—65 über die Ehrenzahlung;
- 8) die Art. 70—72 über die Copien;
- 9) die Art. 73—76 über abhanden gekommene und falsche Wechsel mit der Massgabe, dass im Falle des Art. 73 die Zahlung durch den Aussteller erfolgen muss;
- 10) die Art. 78—96 über die allgemeinen Grundsätze der Wechselverjährung, die Verjährung der Regressansprüche gegen die Indossanten, das Klagerecht des Wechselgläubigers, die ausländischen Wechselgesetze, den Protest, den Ort und die Zeit für die Präsentation und andere im Wechselverkehre vorkommende Handlungen, so wie über mangelhafte Unterschriften.

Art. 99. Eigene domicilirte Wechsel sind dem Domiciliaten oder wenn ein solcher nicht benannt ist, dem Aussteller selbst an demjenigen Orte, wohin der Wechsel domicillirt ist, zur Zahlung zu präsentiren und, wenn die Zahlung unterbleibt, dort zu protestiren. Wird die rechtzeitige Protesterhebung beim Domiciliaten verabsäumt, so geht dadurch der wechselmässige Anspruch gegen den Aussteller und die Indossanten verloren.

Art. 100. Der wechselmässige Anspruch gegen den Aussteller eines eigenen Wechsels verjährt in drei Jahren vom Verfalltage des Wechsels an gerechnet.

Handwritten note in German:
An Aussteller hat auf den Wechsel keinen Anspruch, wenn er nicht rechtzeitig protestirt hat.
Der Wechsel verjährt in drei Jahren vom Verfalltage an gerechnet.
Der Wechsel ist an dem Orte, wohin er domicillirt ist, zu präsentiren und zu protestiren.

Nariadení ministerium práv od 25. ledna 1850,

platící ve všech korunních zemích, kde má průchod obecný občanský zákoník, vyjmajíc Lombardsko-Benátské království a Pomezí vojenské,

jímžto se vyhlašuje prozatímní, od Jeho Veličenstva schválený předpis o řízení ve věcech směnečných.

Aby se řízení ve věcech směnečných pokud možná zjednodušilo a urychlilo, ráčil Jeho c. k. Veličenstvo k návrhu ministra práv a k radě ministerstva pro země korunní, v kterých průchod má obecný občanský zákoník, vyjmajíc Lombardsko-Benátské království a Pomezí vojenské, nejvyšším rozhodnutím od 25. ledna 1850 schváliti následující prozatímní předpis:

§. 1.

Žaloby směneční, ať se zakládají na směnkách vydaných nebo vlastních (suchých), podati se mají k soudu krajinskému místa platebního, nebo k soudu krajinskému toho místa, kde žalovaný přebývá, nebo na čas se zdržuje, a nacházili se v místě soudu krajinského soud tržební, k soudu tomuto.

§. 2.

V zemích korunních, v kterých nové zřízení soudní nevešlo ještě ve skutek, podati se mají žaloby směnečné buď k soudu směnečnému místa platebního, aneb toho místa, kde žalovaný přebývá, nebo na čas se zdržuje, nebo k soudům, dle obecných předpisů o moci soudní čili jurisdikci příslušným; nacházili se ale v místě, kde se má pře vésti, soud směnečný, podati se má žaloba směneční jen k soudu tomuto.

§. 3.

Osoby vojenské pohnati se mají pro pohledanosti směnečné před příslušný soud vojenský.

§. 4.

Majitel směnky může toutéž žalobou pohnati všechny směnečné dlužníky před soud příslušný místa platebního; před jiné soudy kromě místa platebního může se pohnati více směnečných dlužníků jednou žalobou jen tehda, když přebývají v okrese jeho. Rukojmě směneční podrobeni jsou vůbec soudu dlužníka hlavního, a mohou se pohnati zároveň s ním toutéž žalobou.

§. 5.

Zakládali se žaloba na cizí nebo vlastní směnce, opatřené všemi vlastnostmi, které k platnosti předepsány jsou, a neudajili se žádné pochybnosti proti směnce, i jsouli přiloženy kromě původní směnky, původní protest a původní účet návratní s listkem měnním (pokud průvodů těchto ke zdůvodnění žaloby potřebí jest); uložiti se má na žádost žalobníkovu pohnanému dlužníkovi směnečnému, aniž by byl u věci této dříve vyslyšen, aby pod uvarováním směnečné exekuce ve třech dnech sumu směnečnou i s vykázanými vedlejšími výlohami zaplatil.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Jänner 1850,

igilt für jene Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

womit die von Seiner Majestät sanctionirte provisorische Vorschrift über das Verfahren in Wechselsachen kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen möglichst zu vereinfachen und zu beschleunigen, haben Seine k. k. Majestät über Antrag des Justizministers und auf Einrathen des Ministerathes, mit allerhöchster Entschliessung vom 25. Jänner 1850, für diejenigen Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze, nachstehende provisorische Vorschrift zu genehmigen geruht:

§. 1.

Wechselklagen, sie mögen aus gezogenen oder eigenen (trockenen) Wechseln entspringen, sind bei dem Landesgerichte des Zahlungsortes, oder bei jenem des Wohnsitzes oder zeitweiligen Aufenthaltsortes des Beklagten, und wenn an dem Sitze des Landesgerichtes sich ein Handelsgericht befindet, nur bei letzterem anzubringen.

§. 2.

In denjenigen Kronländern, in welchen die neue Gerichtsverfassung noch nicht in Wirksamkeit getreten ist, sind die Wechselklagen entweder bei dem Wechselgerichte des Zahlungsortes oder des Wohnsitzes oder zeitweiligen Aufenthaltsortes des Geklagten oder bei den nach den allgemeinen Jurisdictionsvorschriften zuständigen Gerichten, wenn sich jedoch an dem Orte, wo der Process geführt werden soll, ein Wechselgericht befindet, nur bei diesem anzubringen.

§. 3.

Militärpersonen sind wegen Forderungen aus Wechseln vor dem zuständigen Militärgerichte zu belangen.

§. 4.

Bei dem competenten Gerichte des Zahlungsortes kann der Inhaber des Wechsels alle Wechselschuldner mit derselben Klage belangen, bei andern Gerichten ausserhalb des Zahlungsortes können mehrere Wechselschuldner nur dann mit einer Klage belangt werden, wenn sie in dem Bezirke desselben ihren Wohnsitz haben. Wechselbürgen folgen überhaupt dem Gerichtsstand des Hauptschuldners und können mit ihm zugleich mittelst derselben Klage belangt werden.

§. 5.

Gründet sich die Klage auf einen mit allen zur Giltigkeit vorgeschriebenen Eigenschaften versehenen fremden oder eigenen Wechsel, so ist, wenn sich gegen den Wechsel keine Bedenken ergeben, und ausser dem Original-Wechsel der Original-Protest und die Original-Retourrechnung sammt Courszettel (insofern diese Behelfe zur Begründung des Klagerechtes erforderlich sind), beigebracht werden, auf Verlangen des Klägers dem belangten Wechselschuldner ohne dessen vorläufige Einvernehmung die Zahlung des Wechselbetrages sammt den ausgewiesenen Nebengebühren binnen drei Tagen unter Androhung wechselrechtlicher Execution aufzutragen.

- a) Žádost za omluvu nepřijetí k stání podati se má ve třech dnech, počítajíc ode dne, kterého minula překážka, přijetí ke stání, a žádost za navrácení k předešlému stavu na prošlou propadnou lhůtu ve třech dnech po projití lhůty propadné.
- b) V rozsudku, v němž se vyřklo, že žalovaný při ztratil, má se lhůta k vyplnění závazku jeho vyměřiti na tři dni, pod uvarováním směnečné exekuce.

Lhůta tato jde, nebyli z rozsudku odvolání učiněno, od prvního dne po dodání rozsudku, byli ale učiněno odvolání, od prvního dne, když rozhodnutí v moc právní vešlo.

- c) Přihlášení k důkazu přísahou státi se musí ve 24 hodinách, počítajíc ode dne, když rozsudek v moc právní vešel.
- d) Ohlášení odvolací (appellační) a dovolací (revisní), jakož i vztahující se k nim stížné spisy a rekursy na výměry první nebo druhé soudní stolice podati se mají ve třech dnech po dodání rozsudku nebo výměru.

§. 13.

Odročili se první na žalobu nařízené stání, nebo nalezli soud, aby byli vyslechnuti svědci, aneb se předse vzalo chledání, může žalobník žádati v prvním případě přistání nebo po stání, v druhém případě po dodání výměru, aby se žalovanému soudem nařídilo, by pod uvarováním exekuce dle práva směnečného ve třech dnech dal jistotu za pohledanost. Žádost ta nemá však místa, když se odročilo stání pro překážku ze strany žalobníka nahodilou, nebo když žalobník při stání neukázal v prvopisu (originalu) listiny, jichž k dovedení žaloby potřebí jest.

§. 14.

Odvolává nebo dovolává-li se žalovaný z rozsudku první nebo druhé stolice, kterýmž mu bez výmínky uloženo bylo vyplnění závazku některého, nebo kterýmž nalezeno bylo ku přísaze hlavní; žádati může žalobník ihned, aby se žalovanému soudem přikázalo, by pod uvarováním směnečné exekuce ve třech dnech dal jistotu za pohledanost.

§. 15.

Byl-li žalovaný od první stolice odsouzen, od soudu pak odvolacího pod výmínkou nebo s výmínkou závazku za prosta prohlášen, byla-li však před dodáním rozsudku soudu odvolacího již dána jistota, zůstane při tom do té doby, až rozsudek soudu odvolacího vejde v moc právní, nebo až vyjde rozhodnutí nejvyššího soudu.

§. 16.

Nečinili se ve lhůtě vyměřené zadost soudním nařízením, v §§. 13. a 14. jmenovaným, má věřitel na vůli, vésti exekuci dle předpisu §. 18 na osobu nebo na majetnost dlužníkovu.

§. 17.

Zjištění musí se učiniti způsobem v §. 25. řádu směnečného ustanoveným.

a) Das Gesuch um Rechtfertigung des Ausbleibens von einer Tagsatzung ist binnen drei Tagen von dem Tage, an welchem das Hinderniss bei der Tagsatzung zu erscheinen, aufgehört hat, und das Wiedereinsatzgesuch gegen eine verstrichene Fallfrist binnen drei Tagen nach Ablauf der Fallfrist anzubringen.

b) In dem Urtheile wodurch der Beklagte sachfällig erklärt wird, ist die Frist zur Erfüllung seiner Verbindlichkeit auf drei Tage bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution zu bestimmen.

Diese Frist fängt, wenn gegen das Urtheil nicht appellirt wird, mit dem ersten Tage nach der Zustellung desselben, wenn aber appellirt worden ist, mit dem ersten Tage nach eingetretener Rechtskraft der Entscheidung zu laufen an.

c) Der Beweis durch einen Eid muss binnen 24 Stunden von dem Tage an gerechnet, mit welchem das Urtheil rechtskräftig geworden ist, angetreten werden.

d) Appellations- und Revisionsanmeldungen, so wie die hierauf sich beziehenden Beschwerdeschriften und Recurse gegen Bescheide 1. oder 2. Instanz sind binnen drei Tagen nach der Zustellung des Urtheiles oder des Bescheides zu überreichen.

§. 18.

Wenn die erste über die Klage angeordnete Tagsatzung erstreckt oder wenn von dem Gerichte ein Zeugenverhör oder Augenschein beschlossen wird, so kann der Kläger im ersten Falle bei oder nach der Tagsatzung, im zweiten Falle nach Zustellung des Bescheides um den gerichtlichen Auftrag an den Beklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution für die Forderung Sicherheit zu leisten. Dieses Gesuch findet jedoch nicht Statt, wenn die Erstreckung der Tagsatzung wegen eines von Seiten des Klägers eingetretenen Hindernisses erfolgt ist, oder wenn zur Begründung der Klage nöthige Urkunden bei der Tagsatzung von dem Kläger im Original nicht vorgewiesen worden sind.

§. 14.

Hat der Beklagte gegen ein Urtheil erster oder zweiter Instanz, wodurch ihm die Erfüllung einer Verbindlichkeit unbedingt auferlegt, oder wodurch auf einen Haupteid erkannt wird, die Appellation oder Revision ergriffen, so kann der Kläger sogleich um den gerichtlichen Auftrag an den Beklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution für die Forderung Sicherheit zu leisten.

§. 15.

Ist der Beklagte in erster Instanz verurtheilt, von dem Appellationsgerichte bedingt oder unbedingt losgesprochen, aber vor Zustellung des Urtheiles des Appellationsgerichtes bereits Sicherheit geleistet worden, so bleibt es dabei so lange, bis das Urtheil des Appellationsgerichtes rechtskräftig wird, oder die Entscheidung des obersten Gerichtshofes erfolgt.

§. 16.

Werden die in den §§. 13 und 14 erwähnten gerichtlichen Aufträge binnen der festgesetzten Frist nicht befolgt, so steht es dem Gläubiger frei nach Vorschrift des §. 18 gegen die Person oder auf das Vermögen des Schuldners Execution zu führen.

§. 17.

Die Sicherstellung muss auf die in dem §. 25 der Wechselordnung festgesetzte Art geleistet werden.

§. 18.

Nečinili dlužník povinnosti, rozsudkem nebo výměrem pod uvarováním směnečné exekuce jemu uložené, ve lhůtě vyměřené žádost, má věřitel na vůli, vésti exekuci na majetnost nebo na osobu dlužníkovu. Věřiteli dovoleno jest, vymoci sobě ihned, jak lhůta platební vyprší a nález v moc právní vejde, exekuční uvězení dlužníka, aniž byla předcházela exekuce na majetnost dlužníkovu. Na majetnost vésti se může exekuce před vykonanou exekucí na osobu, i po vykonání exekuce této; věřitel však, který byl vymohl exekuci na osobu, nemá práva, pokud žalovaný se nachází ve vězení pro dluhy, vymáhati exekuci na jeho majetnost, nebo v ní pokračovati.

§. 19.

Na porovnání před soudem uzavřená má tato směneční exekuce místa jen v tom případě, když se jí dlužník vzhledem na jistou směneční pohledanost výslovně podrobil.

§. 20.

Věřitel směnečný může exekuci vésti na osobu dlužníkovu i tehda, když dána byla jistota za směneční pohledanost, aniž musí dříve pustiti od jistoty, nemůže-li danou jistotou ihned býti spokojen.

§. 21.

Vězení pro dluhy, ať bylo povoleno za příčinou zjištění nebo zaplacení pohledanosti směnečné, nemůže bez přetržení vůbec déle trvati, nežli rok.

§. 22.

Věřitel směnečný má právo, vésti exekuci na movité, pro směnečnou pohledanost zastavené nebo dle práva zadržené věci, upadneli jich vlastník v konkurs, u toho soudu, u kterého by se to státi mohlo, kdyby nebylo konkursu. Žádosti exekuční mají ale zníti na zástupce podstaty konkursní.

§. 23.

Navrácení k předešlému stavu nemůže se více povolit na ujmu osoby, která v při hlavní nejednala nepoctivě, když mezitím vypršením času přišla docela nebo na díle o svou směneční spravedlnost na někoho třetího, nebo když pro krátkost času ještě zbývajícího nemůže jí více zjednati průchodu.

§. 24.

Řízení o navrácení k předešlému stavu pro nalezení nové pravdy má se spojit s řízením ve věci hlavní, a oboje se rozhodnouti tímtež rozsudkem. V žalobě o navrácení k předešlému stavu musí se tedy zároveň položiti žádání ve věci hlavní.

§. 25.

V při směnečné pokládati se mají jen neděle a zákonem uznané obecné dni sváteční za dni prázdné čili ferialní. Všechny lhůty jdou pořád nepřetrženě bez ohledu na dni prázdné. Jediné kdyby poslední den lhůty připadl na neděli nebo obecný

§. 18.

Wenn der Schuldner die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechselrechtlicher Execution auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Execution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses ohne vorausgegangene Execution auf das Vermögen den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Execution vor und nach Vollziehung der Personalexecution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personalexecution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Execution auf das Vermögen desselben zu erwirken, oder fortzusetzen nicht berechtigt.

§. 19.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechselrechtliche Execution nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 20.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Execution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in sofern er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriedigt werden kann.

§. 21.

Der Schuldenarrest kann, er mag wegen Sicherstellung oder Bezahlung einer Wechselforderung erwirkt worden seyn, in allem nicht länger als ein Jahr ununterbrochen fortdauern.

§. 22.

Der Wechselgläubiger ist berechtigt, auf bewegliche, wegen einer Wechselforderung verpfändete, oder rechtmässig zurückbehaltene Sachen, wenn der Eigenthümer derselben in Concurs verfällt, bei dem Gerichte Execution zu führen, bei welchem es ausser dem Falle eines Concurses geschehen könnte. Die Executionsgesuche sind jedoch gegen den Massevertreter zu richten.

§. 23.

Die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand kann zum Nachtheil einer Person, die in dem Hauptprocesse nicht unredlich gehandelt hat, nicht mehr erteilt werden, wenn dieselbe ihre wechselrechtlichen Ansprüche an einen Dritten mittlerweile durch Ablauf der Zeit ganz oder zum Theile verloren hat, oder wegen Kürze der noch übrigen Zeit nicht mehr geltend machen kann.

§. 24.

Die Verhandlung über eine Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen vorgefundener neuer Beweismittel ist mit der Verhandlung der Hauptsache zu verbinden, und über beide mittelst eben desselben Urtheiles zu entscheiden. In der Wiedereinsetzungsklage muss daher zugleich das Begehren in der Hauptsache gestellt werden.

§. 25.

Im Wechselprocesse sind nur die Sonntage und die gesetzlich anerkannten allgemeinen Feiertage als Ferialtage anzusehen. Alle Fristen laufen ohne Rücksicht auf Ferialtage ununterbrochen fort. Nur wenn der letzte Tag einer Frist auf einen Sonntag oder allgemeinen Feiertag

den sváteční, prodlouží se lhůta až do dne všedního nejprv příštího. Žádná strana není povinna ve dni dle jejího náboženství zasvěcené, přijíti k soudu.

§. 26.

Pokud nařízením tímto nedává se v příčině pře směneční žádného zvláštního předpisu, šetřiti jest i ve směnečných věcech zákonů obecných o řízení soudním.

§. 27.

Předpis tento má vejíti v platnost ve všech zemích korunních, kde má průchod obecný zákonník občanský, vyjímajíc Vojenské pomezí, od 1. května 1850. Dle něho jest se zachovati ve všech rozepřích, jichž líčení před tímto dnem nebylo ještě ukončeno. Ustanovení tohoto předpisu o vedení exekuce šetřiti jest i v těch případech, kdež soudní nález nebo platební nařízení vešlo v moc právní přede dnem právě jmenovaným.

Schmerling m. p.

53.

Nařízení ministerium práv ode dne 25. ledna 1850,

platící v zemích korunních Uhersku, Chorvatsku a Slavonsku, vojvodství Srbském a Temešském banátě, jímžto se vyhláší prozatímní, od Jeho Veličenstva schválený předpis o řízení ve věcech směnečných.

Aby se řízení ve věcech směnečných v zemích korunních Uhersku, Chorvatsku a Slavonsku, pak ve vojvodství Srbském a Temešském banátě v srovnalost uvedlo se základními pravidly, v obecném řádu směnečném pro císařství Rakouské vyslovenými, a s předpisy, ježto byly vydány o řízení směnečném pro země korunní, kde má platnost obecný zákonník občanský, ráčil Jeho Veličenstvo k návrhu ministra práv a k radě ministerstva dle § §. 36 a 120 ústavy říšské nejvyšším rozhodnutím od 25. ledna 1850 schváliti tato ustanovení:

§. 1.

Díl druhý XV. Uherského zákonního článku od roku 1840, jakož i k němu se vztahující ustanovení VI. článku od r. 1844, zůstávají se, vyjímajíc §. 22. tohoto článku, v platnosti, pokud nebyly aneb nebudou novým zřízením soudním zrušeny.

§. 2.

§. 22. VI. článku od roku 1844 jest zrušen, a na jeho místo má nastoupiti toto ustanovení: Vložení do kněh čili intabulace směnky ještě nedospělé má místa jen v těch případech, v kterých vlastník směnky dle předpisu §§. 25—29 obecného řádu směnečného má právo, postihnati pojištění. Vložení však do kněh směnky již dospělé se připouští, aniž tím pozbuje směnka směnečné povahy.

tag fällt, verlängert sich die Frist bis auf den nächstfolgenden Werktag. Keine Partei ist schuldig, an den Feiertagen ihrer Religion vor Gericht zu erscheinen.

§. 26.

In sofern durch diese Verordnung für den Wechselprocess keine besondere Vorschrift ertheilt wird, sind auch in Wechselsachen die allgemeinen Gesetze über das gerichtliche Verfahren zu beobachten.

§. 27.

Diese Vorschrift hat in allen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze, vom 1. Mai 1850 angefangen in Wirksamkeit zu treten. Dieselbe ist auf alle Streitsachen, über welche die Verhandlung vor diesem Tage noch nicht geschlossen wurde, anzuwenden. Die in dieser Vorschrift enthaltenen Bestimmungen über die Executionsführung finden auch in jenen Fällen ihre Anwendung, in welchen das gerichtliche Erkenntniss oder der Zahlungsauftrag vor dem eben bezeichneten Tage in Rechtskraft erwachsen ist.

Schmerling m. p.

53.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Jänner 1850,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Croatien und Slavonien, die Woiwodschafft Serbien und das Temeser Banat,

womit die von Sr. Majestät sanctionirte provisorische Vorschrift über das Verfahren in Wechselsachen kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen in den Kronländern Ungarn, Croatien und Slavonien und der Woiwodschafft Serbien und dem Temeser Banat mit den in der allgemeinen Wechselordnung für das Kaiserthum Oesterreich ausgesprochenen Grundsätzen und mit den Vorschriften, welche über das Wechselverfahren für jene Kronländer, wo das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, erlassen wurden, in Einklang zu bringen, haben Se. Majestät über Antrag des Justizministers und auf Einrathen des Ministerrathes nach Massgabe der §§. 36 und 120 der Reichsverfassung mit a. h. Entschliessung vom 25. Jänner 1850 nachstehende Bestimmungen zu genehmigen geruht:

§. 1.

Der zweite Theil des XV. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1840, so wie die auf denselben Bezug habenden Bestimmungen des VI. Artikels vom Jahre 1844 bleiben mit Ausnahme des §. 22. des letzten Artikels in Wirksamkeit, insoweit dieselben nicht durch die neue Gerichtsverfassung ausser Kraft gesetzt sind, oder werden.

§. 2.

Der §. 22 des VI. Artikels vom Jahre 1844 ist aufgehoben, und an dessen Stelle hat nachstehende Bestimmung zu treten: Die Intabulation eines Wechsels vor der Verfallszeit desselben findet nur in jenen Fällen Statt, in welchen der Eigenthümer des Wechsels nach Vorschrift der §§. 25—29 der allgemeinen Wechselordnung den Regress auf Sicherstellung zu nehmen befugt ist. Die Intabulation eines Wechsels nach dessen Verfallszeit aber ist zulässig, ohne dass der Wechsel dadurch seine Wechseleigenschaft verliert.

§. 3.

Vyrovnání (kompensace) obapolných pohledaností připouští se v při směnečné jen tehda, když dlužník směnečný ze své strany žalovateli může naproti postaviti pohledanost výplatnou, uznanou buď náležen v moc práva vešlým nebo porovnáním před soudem uzavřeným, a která dlužníkovi přímo na žalovatele přísluší.

§. 4.

Ne učinil dlužník směneční ve lhůte k tomu ustanovené zadost závazku, rozsudkem nebo výměrem pod uvarováním exekuce směnečné jemu uloženému, má věřitel na vůli, vésti exekuci na majetnost, nebo na osobu dlužníkovu. Věřiteli dovoleno jest, vymoci si ihned po projití lhůty platební a po právním utvrzení nálezu exekuci uvězení dlužníka, aniž byla předcházela exekuce na majetnost dlužníkovu. Na majetnost vésti se může exekuce před vykonanou exekucí na osobu, i po vykonání exekuce této, věřitel však, který byl vymohl exekuci na osobu, nemá práva, pokud žalovaný se nachází ve vězení pro dluhý, vymáhati exekuci na majetnost jeho, nebo v ní pokračovati.

§. 5.

Na porovnání před soudem uzavřená má tato exekuce směnečná místa jen v té případnosti, když se jí dlužník ohledem na jistou směneční pohledanost výslovně podrobil.

§. 6.

Věřitel směnečný může exekuci vésti na osobu dlužníkovu i tehda, když dána byla jistota za směneční pohledanost, aniž musí dříve pustiti od jistoty, nemůželi danou jistotou ihned býti spokojen.

§. 7.

Od vězení osobního jsou osvobozeni:

1. osoby vojenské, ježto jsou v skutečné službě, nebo ve výslužbě čili pensi, nebo vystoupily, podrževše důstojnost vojenskou;
2. veřejní úředníci v službě státní a osoby duchovní.

§. 8.

Exekuci vedoucí, jenž chce vésti exekuci na osobu dlužníka směnečního, žádati má, když vejde v moc právní nález, kterým dlužník byl odsouzen, u příslušného okresního sudího za uložení vězení na dlužníka.

§. 9.

Okresní sudí má, když povolí k žádosti této, zároveň soudnímu služebníkovu naříditi, aby uvězení to vykonal i o tom správu učinil, a neníli při soudu zvláštního civilního vězení, má o tom též věděti dáti představenému místa, kteréž ustanoveno jest k uvězování dlužníků.

§. 10.

Soudní služebník má ihned po obdržení nařízení žalovaného zatknouti, jemu

§. 3.

Die Compensation gegenseitiger Forderungen ist im Wechselprocesse nur dann zulässig, wenn der Wechselschuldner dem Kläger eine fällige, entweder durch ein rechtskräftiges Erkenntniss oder durch einen gerichtlichen Vergleich anerkannte und dem Schuldner unmittelbar gegen den Kläger zustehende Gegenforderung entgegenzusetzen vermag.

§. 4.

Wenn ein Wechselschuldner, die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechsellrechtlicher Execution auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Execution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, ohne vorausgegangener Execution auf das Vermögen, den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Execution vor und nach Vollziehung der Personal-Execution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personal-Execution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Execution auf das Vermögen desselben zu erwirken oder fortzusetzen, nicht berechtigt.

§. 5.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechsellrechtliche Execution nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 6.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Execution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in sofern er durch die gestellte Sicherheit nicht sogleich befriedigt werden kann.

§. 7.

Vom Personalsarreste sind befreit:

1. In der activen Dienstleistung stehende, pensionirte oder mit Militärcharakter ausgetretene Militärpersonen.
2. Oeffentliche Beamte im Dienste des Staates und Geistliche.

§. 8.

Der Executionsführer, welcher gegen die Person des Wechselschuldners Execution führen will, hat nach eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, wodurch der Wechselschuldner verurtheilt wurde, um die Verhängung des Personalarrestes gegen denselben bei dem betreffenden Bezirksrichter anzusuchen.

§. 9.

Das Bezirksgericht hat zugleich mit der Bewilligung dieses Gesuches einem Gerichtsdienner den Auftrag zur Vornahme desselben gegen Relation zu ertheilen, und unter Einem, wenn das Gericht nicht einen eigenen Civilarrest besitzt, den Vorstand jenes Verwahrungs-ortes, welcher für Schuldgefangene bestimmt ist, hievon zu verständigen.

§. 10.

Der Gerichtsdienner hat sogleich nach erhaltenem Auftrage den Geklagten zu verhaften, ihm bei dieser Gelegenheit ein Exemplar der vom Kläger wider ihn erwirkten Arrestsbewilligung

při tom exemplář povolení k uvězení, kteréž žalobník na něho byl vymohl, dodati a ihned do vězení, ustanoveného pro dlužníky, jej odvesti.

§. 11.

Uvězenci pro dluhy nesmějí drženi býti v společném zatčení s osobami, které jsou zatknuty pro zločin, tím méně pak s kriminálními trestníky.

§. 12.

Věřitel, jemuž povoleno bylo osobní vězení na dlužníka, povinen jest, dávatí tomuto nejméně 10 a nejvíce 20 krejcarů stříbra výživného na den, kteréž vyměřiti má úřad místní, dle potřeby ale soud okresní, a k tomu konci má věřitel každého týhodne sumu vypadající napřed složití u správce vězničního, a neb, jest-li při soudě samém vězení pro dlužníky, přímo u soudu.

§. 13.

Nesložili uvězovatel výživné v pravý čas, má se zatčený dlužník ihned z vězení pustiti, a věřitel pozbývá práva k opětovnému předsevzetí exekuce osobní pro tutéž pohledanost.

§. 14.

Osobní uvězení na jednoho a téhož dlužníka může vymoci zároveň i více žalobníků. Další toto uvězení vykonává se dodáním duplikátu příkazu uvězňovacího žalovanému a triplikátu správci vězničímu.

§. 15.

Vymůže-li se uvězení od více věřitelů na jednoho a téhož dlužníka, má dostávati dlužník nicméně výživné (§. 12) toliko jednou. Uvězovatelé mají na vůli, shodnouti se o společné dávání výživného, nebo ustanoviti, kterak zamýšlejí výživné toto dle §. 12 střídavě skládati.

§. 16.

Uvězení dlužníci nemohou býti nuceni k nižší práci, aniž mohou býti podrobeni nedostatku nějakému, který není nevyhnutelně spojen s odjmutím svobody.

§. 17.

Věřitel má na vůli, polehčiti uvězenému dle libosti vězení pro dluhy na něho povolené, zvláště pak povolití mu, aby mohl na delší nebo kratší čas, ve dne nebo i v noci, svobodně vycházeti, při čemž se může vězeň odřeknouti zákonného výživného čili nic. Takové povolení nemůže však na ujmu býti právu jiného věřitele, kterému též bylo povoleno uvězení na žalovaného.

V této případnosti, jakož i když žalovaný od jednoho věřitele z vězení byl na-prosto propuštěn, nebo když věřitel výživné v pravý čas nesložil, má se druhému uvězovateli o tom dáti věděti, a v poslednějších případech vybičniti k němu učiniti, aby své povinnosti k výživě zadost učinil.

gung einzuhändigen, und ihn sofort in das zur Aufnahme von Schuldgefangenen bestimmte Arrestlocale abzuführen.

§. 11.

Die Schuldgefangenen dürfen nie mit Personen, welche wegen Verbrechen verhaftet sind, viel weniger aber noch mit Criminal-Sträflingen in gemeinschaftlicher Haft gehalten werden.

§. 12.

Dem Gläubiger, welcher den Personalarrest wider einen Schuldner erwirkt hat, liegt die Verpflichtung ob, Letsterem die durch die Behörde des Ortes, nöthigenfalls aber durch das Bezirksgericht festzusetzenden Alimentations-Kosten im Betrage von mindestens 10 und höchstens 20 Kreuzer Conv. Münze für jeden Tag zu verabreichen, und zu diesem Ende wöchentlich den entfallenden Betrag in Vorhinein dem Arrestverwalter, oder wenn ein Schuldenarrest bei dem Gerichte selbst besteht, bei diesem unmittelbar zu erlegen.

§. 13.

Die Unterlassung des Erlages der Alimentationsrate zur gehörigen Zeit hat zur Folge, dass der verhaftete Schuldner sogleich seiner Haft entlassen, und dass der Gläubiger des Rechtes auf Wiederaufnahme der Personal-Execution wegen derselben Forderung verlustig wird.

§. 14.

Gegen einen Schuldner können auch gleichzeitig mehrere Kläger den Personalarrest bewirken. Die Vollziehung eines solchen weiteren Arrestes findet durch die Zustellung eines Duplicates des Arrestbefehles an den Geklagten und eines Triplicats an den Arrestverwalter Statt.

§. 15.

Wird der Arrest von mehreren Gläubigern gegen denselben Schuldner erwirkt, so hat Letsterer Gleichwohl die Alimentations-Kosten (§. 12) doch nur einmal zu beziehen. Es hängt in diesem Falle daher von den Arrestwerbern ab, sich entweder über die gemeinschaftliche Leistung der Alimente zu verständigen, oder die Art und Weise, wie sie dieselben nach Missgabe des §. 12 abwechselnd erlegen wollen, zu bestimmen.

§. 16.

Schuldgefangene können zu keinerlei Arbeit gezwungen, noch sonst einer mit der Entziehung der Freiheit nicht unumgänglich nothwendig verbundenen Entbehrung unterworfen werden.

§. 17.

Es steht dem Gläubiger frei, dem verhafteten Schuldner den wider ihn Schulden halber erwirkten Arrest auf die ihm gefällige Art zu erleichtern, insbesondere auch ihm einen freien Ausgang auf kürzere oder längere Zeit, bei Tage oder auch bei Nacht mit oder ohne Verzichtleistung auf die gesetzlichen Alimente zu bewilligen. Eine solche Bewilligung kann aber dem Rechte eines dritten Gläubigers, der ebenfalls den Schuldenarrest wider den Geklagten erwirkt hat, nicht zum Abbruche gereichen.

In diesem Falle, so wie auch, wenn der Geklagte von einem Gläubiger seiner Haft gänzlich entlassen, oder von letzterem die Alimentationsrate zur gehörigen Zeit nicht erlegt wird, ist der fernere Arrestwerber hievon zu verständigen, und in den letzteren Fällen zur Leistung seiner Alimentationspflicht aufzufordern.

§. 18.

Musíli někdo, kdo pro dluhy sedí ve vězení, za příčinou nemoci dán býti do špitálu, má se učiniti opatření, aby nebyl dán mezi zločince a nebyl držen přísněji, nežli byl držen ve vězení v čas nemoci.

Vězení pro dluhy se nepřerušuje dáním dlužníka do špitálu.

Taktéž se proto nemění povinnost k dávání výživného; úřad však v §. 12 jmenovaný může v takovém případě zvýšiti sumu výživného dle povahy nemoci a potřeb uvězněného dlužníka.

§. 19.

Vězení pro dluhy, bez rozdílu, jestli povoleno jenom za jeden nebo za více dluhů, nemůže déle bez přetržení trvati nežli rok.

Jakmile vyseděl dlužník bez přetržení rok ve vězení, má se hned z vězení pustiti, a nemůže býti více za tytéž dluhy zatknut.

§. 20.

Předpis tento má v korunních zemích Uhersku, Chorvatsku a Slavonsku, vojvodství Srbském a Temešském banátě v skutek vejíti od 1. května 1850; jest se však od tohoto dne dle něho zachovati i při vykonávání takových rozsudků, které před 1. květnem 1850 v moc práva vešly.

Schmerling m. p.

§. 18.

Wenn Jemand, der Schulden halber im Gefängnisse sitzt, wegen Krankheit in das Spital gebracht werden muss, so ist Anstalt zu treffen, dass er nicht mit Verbrechern vermengt, und nicht schwerer, als er im Gefängnisse während seiner Krankheit gestanden, gehalten werde.

Die Dauer des Schuldenarrestes wird durch die Versetzung des Schuldners in das Spital nicht unterbrochen.

Ebenso erleidet hiedurch die Verbindlichkeit zur Leistung der Alimente keine Aenderung; doch darf in einem solchen Falle der Betrag der Alimentationskosten nach Beschaffenheit der Krankheitsumstände des Schuldgefangenen den Bedürfnissen desselben entsprechend durch die im §. 12 bezeichnete Behörde erhöht werden.

§. 19.

Der Schuldenarrest, gleichviel ob wegen einer einzigen oder wegen mehreren Schulden, kann nicht länger als ein Jahr ununterbrochen dauern.

Nach Ablauf eines ununterbrochen durch ein Jahr ausgestandenen Arrestes, ist daher der Schuldner sofort aus demselben zu entlassen, und kann auch wegen derselben Schulden nicht wieder verhaftet werden.

§. 20.

Diese Vorschrift hat in den Kronländern Ungarn, Croatien und Slavonien, in der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser Banat vom 1. Mai 1850 angefangen in Wirksamkeit zu treten; doch ist dieselbe von diesem Tage an auch bei der Execution solcher Urtheile die vor dem 1. Mai 1850 in Rechtskraft erwachsen sind, in Anwendung zu bringen.

Schmerling m. p.